

Primul, prima...

pagina
2-7 ✓

ROMÂNIA: PRIORITĂȚI MONDIALE LA EFIRO 2008

La EFIRO 2008, România a excelat cel puțin
pe două planuri ☐ Țara a contrastelor,
ea s-a remarcat nu numai prin prezențe
notabile, dar și prin absențe aidoma...

inEDITORIAL

Bogația săracilor

Filatelicia nu este un hobby pentru cei mulți și cu posibilități financiare reduse, susțin „filateliștii bogați”. Niciodată nu am înțeles această atitudine. Sunt curios dacă este vorba de demagogie sau prin acest enunț se dorește îndepărtarea maselor mari, în principal a tinerilor, de această pasiune. Prin definiție filatelicia se ocupă de colecționarea și studiul mărcilor poștale. Mulți confundă studiul mărcilor poștale cu activitatea

continuare în pag. 1

TOP TEN 2008

Portalul filatelic www.StampNews.com a realizat un top al celor mai frumoase mărci poștale apărute în cursul anului trecut. Lista este dominată de mărcile emise de Poșta austriacă, patru emisiuni fiind incluse în top.

1. Austria - Gentiană (WNS# AT075.08); 2. Austria - UEFA, (WNS# AT027.08); 3. Islanda - The Peace Tower in Víðey (WNS# IS029.08); 4. Åland - My Åland - Rally Driver, Marcus Grönholm (WNS# AX012.08); 5. Lituania - World Exhibition „Expo Zaragoza 2008” (WNS# LT020.08); 6. Finlanda - Alpine Skiing - Lenticular (WNS# FI007.08-FI010.08); 7. Austria - Andreas Herzog's Goal (WNS# AT038.08); 8. Hong Kong - Meduze (WNS# HK020.08-HK025.08); 9. Guernsey - Fenomene naturale (WNS# -) și 10. Austria - The Willendorf Venus (WNS# AT063.08)

Poște militare
străine în România
(secolul XX)

pagina 8-14 ✓

Emisiunile
anului
2009

pagina 15-18 ✓

APOLLO - 8,
primii pământeni
în jurul Lunii

pagina 20-23 ✓

Semicentenarul
Anului Geofizic
 Internațional

pagina 24-25 ✓

Particularități
ale corepondenței
poștale diplomatice

pagina 26-28 ✓

... Caută ... Privește ... Descoperă ... Află

Romfilatelia produce și comercializează:
mărci poștale uzuale; mărci poștale comemorative
și tematice;
colite; plicuri „prima zi” (FDC uri); plicuri filatelice;
cărți poștale maxime; cărți poștale și plicuri
personalizate; cărți poștale ilustrate și felicitări;
aerograme; pliante; flyere, postere, afișe, stickere;
albume filatelice;
minitablouri cu timbre intitulate “Welcome to
Romania”; felicitări cu timbre; accesorii filatelice;
calendare și agende;
hârtie de ambalaj; semne de carte, etichete
autocolante; caiete; puzzle.

www.romfilatelia.ro

Cuvântul editorului

Această revistă este un omagiu adus mentorilor mei din activitatea filatelica: dr. ing. Marcel ȘAPIRA și prof. univ. Dan ANGHELESCU, precum și tuturor celor care cu bună credință au îmbrățișat pasiunea filateliei.

Această revistă se vrea o publicație vie, care va aborda științific filatelia, limbajul utilizat va fi decent, cât mai apropiat de cel academic.

Această revistă vrea să readucă tineretului alături de acest hobby, în care scop revista nu va publica nimic agresiv, nici un atac, disputele fiind strict filatelice bazate pe argumente exclusiv filatelice.

Această revistă va fi o

revistă de cultură filatelice, de studiu și cercetare a istoriei filateliei românești, și nu numai, un arc viu peste timp.

Această revistă este deschisă iubitorilor de marcă postală indiferent în ce colț al lumii a fost emisă.

Distinse mulțumiri S.C. Romfilatelia S.A., Doamnei Președinte Director General Cristina POPESCU, pentru acordarea dreptului de reproducere a mărcilor poștale românești.

Mulțumesc Domnului László KÁLLAI care a acceptat să susțină acest demers alături de mine.

Să auzim numai de bine...

I dedicate this journal to my philatelic mentors: dr. eng. Marcel ȘAPIRA and Prof. Dan ANGHELESCU, as well as to all that embraced the passion of philately from the bottom of their heart.

This publication will emerge as a vivacious journal for the philatelic science. We plan on using a casual, academic language.

We hope that our publication will inspire the youth and bring it towards the hobby of philately. We do not plan to publish harsh

information in the field but rather scientific philatelic debates.

We plan this publication as one of philatelic culture including research in the history of Romanian philately, extended its arm towards the future.

We open this work to all the stamp lovers across the world.

Many thanks to Mrs. Cristina POPESCU, Chairman General Manager of Romfilatelia S.A. company who provided us the copyrights for the reproduction of Romanian stamps.

I would like to thank Mr. László KÁLLAI who graciously accepted to uphold with me on this task.

All the best!

inEDITORIAL - Bogăția săracilor

urmare de pe coperta 1
de a colecționa timbre, deși sunt activități distincte. Filateliiști pot studia mărci poștale extrem de rare și scumpe nedeținându-le, ori din cauza costului, ori din cauza rarității lor. La fel de bine, ei pot alege să obțină și să aranjeze timbrele după anumite criterii, precum tematica, țara etc.

A obține, sistematic, cunoștințe într-un domeniu oarecare, datorită informațiilor purtate de mărcile poștale, nu înseamnă că trebuie să ai mii sau zeci de mii de euro în portofel. Orice marcă postală, chiar dacă este una cotată la un preț de nimic în cataloage de specialitate, este o sursă de informare și un potențial generator de studiu. Marca postală este un ambasador tăcut dar extrem de eficient al țării în care a fost pusă în circulație. Un timbru este un agent de advertising cu o eficiență cu mult peste a metodelor de promovare clasice și de regulă scumpe. Mesajul tipărit,

în scris sau în imagine, pe un timbru postal, ajunge în cele mai îndepărtate colțuri ale lumii și se va păstra decenii și, de ce nu, chiar secole. Mărcile poștale sunt martori vii ai unor evenimente istorice. Fie că e vorba de mărcile „Cap de Bour” sau de emisiunea „65 de ani de la făurirea PCR”, peticul de hârtie a immortalizat un moment din istoria unui popor. Cred cu tărie că avem dreptul să ÎNVĂȚĂM cu ajutorul timbrilor ieftine. De asemenea, susțin cu aceeași fermitate că avem obligația de a-i ÎNVĂȚA, cu ajutorul filateliei, pe cei tineri, viitoarea generație de filateliiști.

În urmă cu ceva timp am fost interpelat de un pastor protestant din Sri Lanka. Asitha Surendra mi-a solicitat o donație în mărci poștale românești, uzate. Preotul a găsit să educe copiii săraci din comunitatea pe care o păstorește cu ajutorul timbrilor. I-am trimis câteva sute de timbre ștampilate. Peste puțin timp am primit mulțu-

miri, dar și câteva poze, reprezentând un exponat dedicat României, pe cele două panouri pe care erau expuse multe dintre timbrele trimise de mine. Exponatul a fost prezentat în biserica protestantă din Veliveriya, având titlul „Romania”. Aranjat simplu, dar estetic, exponatul cuprindea capitolele „Istorie”, „Lăcașuri de cult” și „Oameni de seamă”. Acum, știu că acei tineri din Sri Lanka, au aflat despre Eminescu și Enescu. Ei au învățat ceva despre Atheneul Român și s-au documentat despre viața și domnia lui Ștefan cel Mare și Sfânt. Valoarea exponatului nu depășește 20-25 de lei după cotele Listei de prețuri. Copiii pastorului Surendra vor fi săraci în continuare, dar cu siguranță, bogăția lor sufletească este mult peste a celor care se declară „filateliiști bogăți”. Dar, vorba lui Diderot: sărăcia are și ea înlesnirile ei, iar belșugul, strâmtorile lui.

Primul, prima...

ROMÂNIA: priorități mondiale la EFIRO 2008 (partea I)

av. Leon IANCOVICI,
medalia de aur pentru maximafilie

La EFIRO 2008, România a excelat cel puțin pe două planuri.
Țară a contrastelor, ea s-a remarcat nu numai prin prezențe
notabile, dar și prin absențe aidoma...

**2008 este anul în care
România a găzduit,
pentru prima dată în existența
multimilenară, o expoziție
FIP. De necontestat, o prioritate
mondială!
Încercând să comit un act
reparatoriu, dacă și pe cât
posibil poate fi el realizat
prin acest modest expozeu,
nominalizez, fără pretenții
de a fi exhaustiv, mari**

**filателиști absenți
din partea României:
prolificul diplomat în științe
matematice și expozant în
filatelia tradițională,
istorie poștală, filatelie
tematică și astrofilatelie,
Dan N. Dobrescu
și distinsa doamnă
a avocaturii și maximafiliei,
Antoaneta Scărlătescu,
ambii din București
și amândoi în viață.**

Autor al unor elevate studii filatelice pe plan mondial privitoare la obliterările Daguin, ori la evoluția calculatoarelor, sau a zborurilor cosmice, materializate în exponate, literatură filatelică, *pe de o parte*, președinte al juriului la EFIRO 2004, *pe de altă parte*, ctitor de tradiții în mișcarea filatelică (susținerea materială și morală a unor expoziții în epoca ante și postdecembristă, fondator al Clubului filatelic „Baricada”, inițiator și gazdă ospitalieră a primelor expoziții filatelice personale puse chiar și la dispoziția unor nepoțiți în expoziții colective), belfer când a fost vorba de premiarea în monedă europeană, din buzunarul propriu, a unor personaje „semnificative”... Când rostești „Dobrescu”, răspunde o familie întreagă: Dan, dar și soția sa, doamna Lola, precum și fiica Dana - Ileana, ca și fiul Ion - Radu, dominați de pasiunea comună: filatelia.

Trăitor în țara contrastelor, Dobrescu are astăzi parte de hula unora dintre cei cărora le-a întins cu generozitate ambele mâini pentru a-i scoate la liman și care au ajuns în „staff”.

La EFIRO 2008, prioritate absolută: Dobrescu și familia lui (părinți, soție, copii, nepoți și tot neamul său) au fost interziși, în numele federației

filatelice din România să participe în calitate de expozanți! Motivul? Dobrescu ar fi denigrat filatelia românească, încălcând legea tăcerii și dezlăuind adevăruri din lumea filatelică a căror conotație penală a devenit preocuparea judecătorilor.

Este, totuși, de neînțeles cum, pe alocuri, din hobby filatelia s-a transformat în vendetă.

Priec greu represiunea împotriva lui Dobrescu. Mi se pare și mai înacceptabilă extinderea ei asupra membrilor familiei. Mai ales când o astfel de „istorie” se scrie, fără scrupule, la o manifestare mondială de prim rang. Își mai amintește cineva de Auschwitz?

În zilele lui EFIRO 2008, un intelectual rasat dublat de un filatelist cu recunoaștere pe plan mondial s-a comportat impecabil în rolul-i modest îngăduit de organizator, Compania Națională Poșta Română adică: în magazia de exponate (bin room), treaba lui a fost să verifice inventarul colecțiilor. Atât! În expoziție, însă, atât cât a durat EFIRO 2008, pe un imens panou video care domina sala s-au derulat la intervale regulate imagini complete prezentând site-ul www.philatelica.ro al lui Dobrescu (a se vedea Victor Manta, <http://www.pwmo.org/Efiro%202008/slide-show.htm>). Orbiți de patimă, ori de „succesul”

reputat prin discriminarea întregii familii Dobrescu, *vigilenți închizători* fie nu au observat, fie n-au mai avut puterea să zădărnicească actul de dreptate. Dobrescu a fost și rămâne un învingător, prezent fiind, totuși, la marea competiție...

Vom reveni asupra acestor im-pietăți.

1. A fi sau a nu fi... carte maximă

La EFIRO 2008 s-au remarcat, ca piese „de rezistență”, unele piese vechi, aparținând perioadei TCV-ului (cca anul 1900), când, se pare, cartofiliste franțuzele lansează moda expedierii cărților poștale ilustrate cu timbrul aplicat pe fața vederii. Dacă a fost un moft, sau o modă, ori o beneficiu inovație, recunoscută ca atare abia peste patru decenii, vom mai avea timp să discutăm tot în paginile acestei selecte reviste de cultură filatelică.

Asupra statutului de carte maximă a unor asemenea piese s-au emis, în timp, diverse opinii, conturându-se, în final, două tendințe: *prima*, care le refuză acest statut, întrucât nu ar corespunde reglementărilor specifice domeniului, date de Statutul internațional al maximafiliei (București, 1976 - Praga, 1978), iar a *doua*, care recunoaște că asemenea perle reprezintă, de fapt, veritabile cărți maxime.

Personal, resping *de plano* prima tendință, dat fiind faptul că, potrivit celor mai elementare precepte juridice, o normă nu poate retroactivă, ci domeniul său de aplicare în timp privește perioada ulterioară emiterii acesteia. Pe de altă parte, tripla concordanță (de subiect, loc și timp) pentru o carte maximă a fost impusă câteva decenii mai târziu decât momentul realizării pieselor de referință, astfel încât producțiile anilor 1900, care întrunesc tripla concordanță - adevărate accidente poștale, datorate în principal hazardului, ceea ce le sporește în mod evident importanța pentru colecționarii maximafili - reprezintă fără îndoială cărțile maxime precursori ale *maximafiliei moderne*.

Chiar și faptul că, la EFIRO 2008, singurul exponat de precursori ai maximafiliei moderne (1894-1930) a fost onorat cu cea mai înaltă (și rară) distincție la clasa de maximafilie, acordată de cel mai exigent juriu internațional (cu o competență desăvârșită și neegalată în maximafilie), prezidat de dl. Joseph Wolff (Luxemburg), președintele Federației Internaționale de Filatelie (FIP) și cu participarea dlui Nicos Rangos (Cipru), președintele Comisiei de maximafilie a FIP, este o recunoaștere a izvoarelor maximafiliei încă din secolul al XIX-lea al mileniului trecut.

Sau, altfel spus, spre finele anilor 1800 se făcea maximafilie fără ca, în principiu, să se știe...

Îmi rezerv dreptul de a prezenta, într-un număr viitor, analiza excepției de la principiu, pe bază de probe irefutabile, așa cum stă bine unui cercetător și jurist, iar concluziile, dacă vor fi convingătoare, vor revoluționa istoria maximafiliei.

2. Din galeria celor mai vechi piese de maximafilie din lume

2.1. Sfârșit de veac XIX

Nu cu multă vreme în urmă, o piesă reprezentând „Sfinxul”, realizată la Cairo în 1909, era considerată o premieră pentru maximafilia mondială. La EFIRO 2008, colecționarul italian Vincenzo Scicuttella, în al său exponat „La Scultura nei secoli”, a inclus și o carte maximă, reprezentând „Sfinxul” între piramide, realizată cu marca Yv. 36 (aflată în circulație între anii 1888-1906), aplicată pe suport Edit.

Khardishe F., Alexandria și obliterate la Cairo, 23 februarie 1894. Condițiile de prezentare nu ne-au oferit posibilitatea de a stabili dacă piesa expusă s-a aflat efectiv în circuitul postal.

O altă piesă de senzație, întâlnită în exponatul „History of Maximaphily”, aparținând colecționarului canadian George Constantourakis, o reprezintă pe prințesa Wilhelmina a Olandei. Considerată de expozant ca fiind cea mai veche carte maximă cunoscută, este realizată, pe suport Nels, photo by Ziegler, cu marca poștală de 7½ c. roșu maroniu, tipografiată (aflată în circulație între anii 1891-1899), având obliterate poștală de plecare din 13. 6. 1893 din localitatea Zaandam. Nici de această dată nu am remarcat dovada că piesa ar fi circulat efectiv.

Aceeași absență a relevării probei privitoare la circulația poștală se întâlnește și la cartea maximă cu tematica Sport, realizarea fiind prilejuită de primele Jocuri Olimpice moderne de la Atena, din 1896. Pe cartea poștală, editată de Pallis&Cotzies din Atena și emisă cu ocazia jocurilor, distingem discobolul și boxerul, sportivi care fac obiectul imaginilor a două din cele patru timbre (1L, 2L, 5L, 10L, tipografiate) emise la 25 martie 1896 și dedicate evenimentului. Expediată la 3 decembrie 1896 din Corintha, trimiterea a fost destinată lui A. Iatros din Nauplion. Mențiunea, din partea expozantului, în sensul că piesa a circulat între cele două locații, nu este însă susținută de

Cea mai veche carte maximă cunoscută din România a fost realizată de Lelia Constantinescu la 27 februarie 1900 în localitatea T. SEVERIN 27 FEB 900, a circulat efectiv la MONTBONNOT-ST. MARTIN ISERE 3 MARS 00 (Franța), are subiectul CAROL I, aparține colecției av. Leon Iancovici și constituie „perla Aurului” în exponatul „Precursori ai maximafiliei moderne (1894-1930), studiu”

prezentarea obliteratei de destinație, ceea ce împietăzesc asupra rigurozității dovedirii afirmației.

În schimb, alte două piese, realizate la 1898 și respectiv 1899, fac dovada completă că s-au aflat în circuitul postal. Prima înfățișează pe Regele Leopold al II-lea, a cărui imagine este prezentă deopotrivă pe timbrul de 10c portocaliu maro, foto (emis la 1. VI. 1893 și care a circulat până la 14. X. 1909), cât și pe cartea poștală. Cartea maximă, expediată din Bruxelles la 8 iulie 1898 (potrivit ștampilei de plecare) a ajuns la Ostende în aceeași zi, împrejurare atestată de obliteratea oficiului poștal de destinație.

Cea de-a doua reprezintă, de asemenea, o veritabilă carte maximă, fiindcă întrunește tripla concordantă. Elementul concordant - crucea - apare atât pe marca de 10c roșie, tipografiată (în circulație în Elveția între 1. IV. 1882 și 31. XII. 1924), cât și pe toate cele trei timbre (cu valori de 2½c, 4c și 5c) care constituie ilustrația cărții poștale. Trimiterea a circulat între Neuchâtel și Paris, fiind expediată la 26 septembrie 1899 și ajunsă la destinație până la finele aceleiași luni.

2.2. Veacul XX începe cu... România!

EFIRO 2008 a dat posibilitatea ca, print-o confruntare directă și „cu cărțile (maxime) pe masă”, să se clarifice și o serie de priorități în maximafilie românească.

Prestigiosul cercetător col. dr. Ioan Daniliuc, în lucrarea de referință „Ghid de maximafilie” (Editura AXA Botoșani, 2003, p. 13) procedând la o incursiune ►►►

în istoria maximafiliei, evidențiază ca prime maxime românești și, totodată, „piese românești de o deosebită valoare”: CAROL I (obliterată la 10. 09. 1900, colecția Georges Naudet); CAROL I (7. 01. 1901, colecția col. dr. Ioan Daniiliuc), precum și CAROL I (25. 05. 1909, colecția Georges Naudet).

Același autor, în monografia „Maximafilia în România” (Editura AXA, Botoșani, 2008), precum și dr. Petru Pitea, în lucrarea „Compendiu de maximafilie” (Editura RISOPRINT, Cluj-Napoca, 2002, p. 10), ca și av. Antoaneta Scărlătescu, în lucrarea omagială dedicată tatălui său, înaintași al maximafiliei mondiale („Precursori ai maximafiliei. În memoriam Grigore Scărlătescu”, 2008, p. 8 și urm.) aduc în atenția cititorului contribuția de pionierat a colecționarului și în același timp a realizatorului de TCV în anii 1900, românul Grigore Scărlătescu. Din păcate, odată cu trecerea timpului piesele realizate de Scărlătescu s-au răspândit în varii colecții, pe toate continentele, fără ca astăzi să poată fi semnalată măcar vreuna în colecția familiei.

O remarcă interesantă o face colecționarul George Constantourakis (Canada), care evidențiază, în exponatul „History of maximaphily” (distins cu Vermeil Mare la EFIRO 2008) pasiunea în domeniu

a lui Gregoriu Scărlătescu din București la începutul secolului al XX-lea.

Este momentul să precizăm că, în exponatul citat, Constantourakis prezintă, ca fiind cel mai vechi TCV din România, o carte maximă CAROL I, realizată cu marca de 10 bani rose tipografiate, aplicată pe fața unei ilustrate cod nr. 197, tipărită în editura Adolph Maier din București și obliterată de oficiul poștal de plecare la 20 septembrie 1900. Cartea maximă, realizată de Julia Popea la București, era adresată dnei Poggi din Bolivar City, Venezuela, unde urma să ajungă via Southampton - America.

În mod evident, revendicarea priorității este - scuzabil - eronată, în raport cu piesa având, întâmplător sau nu, același subiect, identificată de I. Daniiliuc în colecția Naudet și realizată cu 10 zile mai devreme (10 septembrie 1900).

Ceea ce abia la EFIRO 2008 s-a putut constata pe panou este că cea mai veche carte maximă cunoscută din România a fost realizată de Lelia Constantinescu la 27 februarie 1900 în localitatea T. SEVERIN 27 FEB 900, a circulat efectiv la MONT-BONNOT-ST. MARTIN ISERE 3 MARS 00 (Franța), are subiectul CAROL I și aparține colecției av. Leon Iancovici (aversul reproduc pe coperta 1, iar reversul la pag. 3). O prioritate asupra căreia vom reveni.

3. Maximafilia românească: record absolut pentru colecționarii autohtoni

Am în vedere, *pe de o parte*, prezența unor expozate dintre cele mai reprezentative aparținând colecționarilor din țara noastră. Palmaresul o confirmă: Aur - Leon Iancovici (Predecessors of the modern maximaphily 1894-1930, study); Vermeil Mare - Vasile Doros (Georges Enesco dans la suite des grands musiciens européens); Vermeil - Coriolan Chiriches (Măreția munților), Ioan Daniiliuc (Incursion in Greek antiquity); Argint Mare - Nicolae Salade (Birds from the Danube Delta), Mihai E. Semenov (European literary trends).

Mă număr printre fostele câteva sute de mii de filателиști de până mai ieri în România, dramatic reduse la câteva sute (ați citit corect, câteva sute!) în zilele noastre. Dar și printre cei câțiva care, în aproape cinci decenii, și-au câștigat șansa de a participa la marea confruntare mondială.

Demnitatea mă obligă să recunosc valoarea redutabilă a tuturor competitorilor la clasa de maximafilie, indiferent de țara pe care au reprezentat-o.

Palmaresul aduce, la maximafilie, o triplă prioritate absolută pentru România: a) singura medalie de aur a revenit, la EFIRO 2008, unui colecționar din România; b) este pentru prima dată în istoria FIP când un colecționar, reprezentând România, câștigă medalia de aur la maximafilie la o expoziție mondială de asemenea anvergură; c) exponatul premiat - „Precursori ai maximafiliei moderne (1894-1930), studiu” - este unul din cele două expozate din lume (alături de cel al familiei Koto-poulis din Grecia) cărora, în întreaga istorie a expozițiilor mondiale FIP, li s-a atribuit Medalia de Aur.

Colecția laureată îmi aparține, iar juriul - condus de însuși dl. Joseph Wolff (Luxemburg), președinte al FIP, fost vicepreședinte al Comisiei de maximafilie în perioada mandatului de președinte al Dr. Valeriu Neaga, cu participarea d-lui Nicos Rangos (Cipru), președinte al Comisiei de maximafilie a FIP - m-a declarat câștigător.

(continuare în numărul următor)

La scurt timp, în România s-a „decretat” stins ecoul lui EFIRO 2008. Și niciodată până acum, niciuna dintre revistele centrale sau locale (după locul editării) de cultură filatelică, sau vreun ziarist AIJP din câți există pe la noi, nu a relevat tripla prioritate absolută pentru România, dobândită la clasa de maximafilie. În schimb, o publicație locală având și ediție online a atribuit succesul unui alt competitor, de pe dulcele sale plaiuri. Atitudine impardonabilă, chiar dacă după trei săptămâni a încercat să cârpească realitatea, fiindcă, nimic nu este mai murdar decât zăpada care a fost odată albă...

Să fie, doar, o omisiune scuzabilă această tăcere? Sau, poate, o indiferență generată de multiplele priorități mondiale de fiecare zi dobândite de România? Ori represalii bine concertate, ca urmare a încăpățânării mele în refuzul de a înstrăina colecția? Mai am și alte ipoteze, asupra cărora mă voi opri, fără menajamente, într-un număr viitor...Oricum, evenimentul rămâne dobândit de istorie.

Fiindcă, între timp, aidoma lui Dobrescu, am devenit indezirabil pentru decidenții actuali ai filateliei din România, iar dreptul de a expune îmi este refuzat.

Aș vrea, totuși, să se știe că o expoziție - la fel și comisarii, responsabili de resort, comis-voiajorii, samsarii etc. - există datorită expozanților, iar nu invers. Parafrazând un slogan deja intrat în folclorul filatelic din România, expozițiile vin și (se) trec, comisarii la fel, doar expozanții rămân...

The first...

ROMANIA: World priorities at EFIRO 2008 (part I)

*Barrister Leon IANCOVICI,
Gold medal at Maximaphily*

At EFIRO 2008, Romania excelled at least in two plans.
Being a country of contrasts, remarkable presences
were noticed, as well as great absences...

**2008 is the year when
Romania hosted, for the
first time in its millenary
existence, a FIP exhibition.
Unquestionably, a world
priority!
Trying to realize
a reparatory act,
as much as can I do by
this modest article, I
nominate, without
claiming to be
exhaustive, the great
Romanian philatelists**

**who were absents:
the prolific intellectual
graduated in Mathematics
and exhibitor at Traditional
Philately, Postal History,
Thematic Philately
and Astrophilately
classes, Dan N. Dobrescu
and the distinguished lady
of the Bar and of the
Maximaphily, Antoaneta
Scărlătescu, both from
Bucharest and both
being alive.**

Author of elevated philatelic studies of world level regarding the Daguin cancellations, or the evolution of the computers, or the flights in outer space, which were materialized in exhibits, philatelic literature, on the one hand, president of the jury at EFIRO 2004, on the other hand, founder of traditions in philatelic organized activity (giving his moral and material support to some exhibitions before and after December '89, founder of „Baricada” Philatelic Club, initiator and special host of the first personal philatelic exhibitions put even at the disposal of some intruders in collective exhibitions) big boss when it was about the reward in European coin, from his own pocket, of some „very important persons”... When you say „Dobrescu” a whole family is responding: Dan, but also his wife, Mrs. Lola, his daughter Dana-Ileana, his son Ion-Radu, dominated by a common passion: philately.

As man who lives in a country of contrasts, Dobrescu benefits today of the contempt of some people to whom he opened gene-

rously his arms and saved them and now they are in the „staff”.

At EFIRO 2008, absolute priority: Dobrescu and his family (parents, wife, children, grandchildren, and his relatives) were forbidden, in the name of the Romanian philatelic federation, to participate as exhibitors. For what reason? Dobrescu would denigrate the Romanian philately, infringing the law of silence and would reveal the truth of the philatelic world with penal connotations which became the pre-occupation of the judges.

It is, here and there, incomprehensible how the philately turns from hobby to vendetta.

It's hard for me to understand the repression against Dobrescu. And it seems unacceptable its extension to his family members, especially when such a „history” is written unscrupulously to a world event of such high level. Does somebody remind of Auschwitz?

During EFIRO 2008, a refined intellectual and also a renowned philatelist of world level played with modesty the role asked by the organizers, so that the Roma-

nian Post Office National Company: in bin room his duty was to verify the inventory forms of the exhibits. That's all! But in the exhibition hall, during all the days of EFIRO 2008, on a huge video panel dominating that room one could see at some regular intervals, images revealing the site www.philatelica.ro of Dobrescu (see Victor Manta <http://www.pwrno.org/Efiro%202008/slide-show.htm>). Blind by passion or by the „success” due to the discrimination of the entire Dobrescu's family, the vigilant inquisitors did not see or had not the power to thwart the act of justice. Dobrescu was and remains a winner, being there to the great competition...

We'll come back to these impious things.

1. To be or not to be... maximum card

At EFIRO 2008 some remarkable items were presented, belonging to the period of TCV (about 1900) when, probably, some French women fond of maximum cards initiated the habit of sending pictured post cards having the stamp on the face of the card. If it's about a caprice, a fashion or a profitable invention in philately, accepted as well only after more than four centuries, we'll speak about later in the pages of this remarkable revue.

There are many opinions regarding the status of these items, if they are or not maximum cards, but two tendencies have been expressed at the end: the first one, according to which this status is not proper for these items because the specific regulations from the International status of the maximaphily (Bucharest, 1976 - Prague, 1978), are not fulfilled, and the second one, according to which such „pearls” represents, in fact, genuine maximum cards.

Myself, I reject de plano the first tendency, because, following the elementary juridical

precepts, a norm could not be active for the previous period of time, but its field regards the period after its issuing date. On the other hand, the triple concordance (subject, place and time) for a maximum card was imposed few decades later than the issuing of the mentioned items, so that the issues of 1900 years, bearing the triple concordance - in fact postal accidents, mainly due to the chance, which obviously increase the importance for the maximaphily collectors - represent, without any doubt, precursory maximum cards of the modern maximaphily.

The fact that, at EFIRO 2008, the unique exhibit referring to the precursors of the modern maximaphily (1894-1930) was awarded with the highest (and rarest) medal for maximaphily, gave by the most exigent international jury (of exquisite and unmatched competence in maximaphily), led by Mr. Joseph Wolff (Luxemburg), the President of the FIP (Federation Internationale de Philatelie) and with the participation of Mr. Nicos Rangos (Cyprus), the President of FIP Commission for Maximaphily, is a recognition of the sources of maximaphily from the 19th century of the last millennium.

Or, otherwise said, about the end of 1800 years, the maximaphily was done, in principle, without knowing it...

I reserve the right to present, in the next edition, the analysis of the exception from the principle, based on proofs, as a research worker and jurist as I am, and the conclusions, if they will be convincing, will revolutionize the history of the maximaphily.

2. From the gallery of the world most ancient items of maximaphily

2.1. End of the 19th century

Not a long time ago, an item representing „the Sphinx”, realized in Cairo in 1909, was considered a première for the world maximaphily. At EFIRO 2008, the Italian collector Vincenzo Scicu-

tella, in his exhibit „La Scultura nei secoli” included a maximum card representing „the Sphinx” between the pyramids, realized with the stamp Yv. 36 (into the circulation between 1888 and 1906), on a support issued by Khardishe F. Printing House, Alexandria and cancelled in Cairo, in February 23rd, 1894. The conditions of its display did not give us the possibility to find out if the exhibited item was really circulated by post.

Another remarkable item, from the exhibit „History of Maximaphily” of the Canadian exhibitor George Constantourakis, represents Princess Wilhelmina of Holland. Considered by the exhibitor as the most ancient maximum card known, it is realized, on support Nels, photo by Ziegler, with a stamp of 7½ c, red brownish, printed (into circulation between 1891 and 1899), bearing the postal cancellation of departure of 13. 6. 1893, from Zaandam. Not even this time I did not see the proof that the item was effectively circulated by post.

The same absence of the evidence of the proof regarding the postal circulation is also met at the maximum card of Sport thematic, the item being realized on the occasion of the first modern Olympic Games from Athens, in 1896. On the maximum card printed by Pallis&Cotzies from Athens and issued on the occasion of the Olympic Games, we can see the disc player and the boxer, sports which are the object of two images from those four stamps. (1 L, 2 L, 5 L, 10 L, printed) issued in March 25th, 1896 and dedicated to the event. The card was sent in December 3rd 1896 from Corinth to A. Iatros from Nauplion. The mention of the exhibitor that the item has been circulated between the two localities is not confirmed by the arrival cancellation, that's why the strictness regarding the demonstration of this affirmation is diminished.

As contrary, other two items, realized in 1898 and, respectively in 1899, are the perfect proofs for being into the postal circulation.

The first one depicts King Leopold the 2nd, whose image is on the stamp of 10c orange brown, photo (issued on the 1st of June 1893 and circulated until 14th October 1909) and on the post card also. The maximum card sent from Brussels on 8th of July 1898 (accordingly to the departure cancellation) arrived at Ostende the same day, event proved by the arrival cancellation of the post office.

The second one is really an authentic maximum card, because has triple concordance.

The element of the concordance - the cross - is shown on the stamp of 10c, in red color, printed (into circulation in Switzerland between the 1st of April 1882 and 31 of December 1924) and also on the three stamps (of 2½c, 4c and 5c) which are the illustration of the post-card. The item have circulated between Neuchatel and Paris, being sent on 26th of September 1899 and arrived at destination at the end of the same month.

2.2. The 20th century begins with... Romania!

EFIRO 2008 offered the opportunity to clarify, through a direct confront and with the (maximum) cards on table, some of the priorities of the Romanian maximaphily.

The renown research worker, Col. Dr. Ioan Daniliuc, in his book „Guide of Maximaphily” (AXA Botosani Printing House, 2003, p. 13) realizing an incursion into the history of the maximaphily, underlined as first Romanian maximum cards and also

„Romanian items of special value,: CAROL I (obliterated on the 10th of Sept. 1900, Georges Naudet collection); CAROL I (7. 10. 1901, Ioan Daniliuc collection), and also CAROL I (25. 05. 1909, Georges Naudet collection).

The same author, in the monograph „The maximaphily in Romania” (AXA Botoșani Printing House, 2008) and also Dr. Petru Pitea in his book „Compendium of Maximaphily” (RISOPRINT Printing House, Cluj-Napoca 2002, p. 10) and Antoaneta Scărlătescu in her commemorative book

dedicated to her father, veteran of the world maximaphily (Precursors of the maximaphily. In memoriam of Grigore Scărlătescu, 2008, p. 8 and the followings) put into attention of the reader the contribution of pioneer of the collectors and at the same time of the one who make TCV in the years of 1900, the Romanian Grigore Scărlătescu. Unfortunately, as time passed, the items realized by Scărlătescu were spread in different collections, all over the world, none remaining in the family collection.

An interesting remark is made by the collectors George Constantourakis (Canada), who reveals in the exhibit „History of Maximaphily” (awarded with Large Vermeil at EFIRO 2008) the passion in this field of Gregoriu Scărlătescu from Bucharest at the beginning of the 20th century.

We'd like to underline that in this mentioned exhibit Constantourakis shows, as the oldest TCV from Romania, a maximum card CAROL I, realized with the stamp of 10 Bani rose printed, put on the avers of a pictured post card

code no. 197, printed at Adolf Maier Publishing House from Bucharest and cancelled at departure by the Post Office on 20th of September 1900. The maximum card, realized by Julia Popea at Bucharest, was sent to Mrs. Poggi from Bolivar City, Venezuela, via Southampton-America.

Obviously, to claim the priority - pardonable fact - is wrong, opposite to the item having, by accident or not, the same subject, identified by I. Daniliuc in Naudet collection and realized 10 days before (September 10th, 1900).

What have been seen at EFIRO, on the frames, is that the oldest maximum card known in Romania was realized by Lelia Constantinescu in February 27th, 1900, in the locality T. SEVERIN 27 FEB 900, effectively circulated to MONT-BONNOT - ST. MARTIN ISERE 3 MARS 00 (France), having the subject CAROL I, and this one belongs to Av. Leon Iancovici collection and this is the „pearl of the Gold” in the exhibit „Precursors of the modern maximaphily”. It's a priority on which we'll come back.

Shortly after that, the „echo” of EFIRO 2008 was declared extinguished. And never, until now, neither central nor local revues (accordingly to the place of issuing) of philatelic culture, nor any Romanian journalists from AIJP did not remark the triple absolute priority for Romania, won at the Maximaphily Class.

In exchange, a local publication having also on-line edition conferred the success to another exhibitor from that nice places. The attitude is unpardonable, even if, three weeks after, they try to repair the reality, because nothing is dirtier than the snow which once was white...

Is this silence only a pardonable omission? Or, maybe an indifference generated by the multitude of world priorities got every day by Romania? Or maybe reprisals, well managed, against me because I was so stubborn as not giving up my collection? I have many other hypothesis, but, about it, unsparingly, in the next number.

Anyhow, the event remains in the history.

Because in the meantime, like Dobrescu, I became undesirable for the present-day leaders of the Romanian philately, and my right to exhibit was taken.

I'd like also to let someone know that an exhibition - and also the commissioners, the managers, the commissionaires, dealers, etc - exists due to the exhibitors and not inversely. Paraphrasing a slogan already known by the Romanian philatelic folklore I may say: the exhibitions come and go, also the commissioners, but the exhibitors remain...

3. Romanian maximaphily: absolute record for the native collectors

I take into consideration, partially, the presence of some of the most representative exhibits belonging to the exhibitors of our country. The Palmares confirms the followings: Gold - Leon Iancovici (Precursors of the modern maximaphily 1894-1930, study); Large Vermeil - Vasile Doroş (Georges Enesco dans la suite de grands musiciens européens); Vermeil - Coriolian Chiriches (The greatness of the mountains), Ioan Daniliuc (IncurSION in Greek antiquity); Large Silver - Nicolae Salade (Birds from the Danube Delta), Mihai E. Semenov (European literary trends).

I am among the former hundreds thousands philatelists of yesterday from Romania, decimated at some hundreds (yes, you see well, some hundreds) nowadays. I'm also among those, few, who, in about five decades, got the right to participate to the great world competition.

My dignity obliges me to recognize the unquestionable value of all the exhibitors from Maximaphily Class, no matter their country.

The Palmares brings, at Maximaphily, a triple absolute priority for Romania: a) the unique Gold medal goes, at EFIRO 2008, to an exhibitor from Romania; b) for the first time in FIP history an exhibitor representing Romania won a Gold medal at a world exhibition of such level; c) the awarded exhibit „Precursors of the modern maximaphily (1894-1930)” is one among the two others exhibits in the world (next to that of Kotopoulos family from Greece), of the history of FIP world exhibitions, which is awarded with Gold medal.

The collection awarded with Gold belongs to me, and the jury, led by Joseph Wolff (Luxemburg), the FIP President, with the participation of Mr. Nicos Rangos (Cyprus), President of FIP Commission for maximaphily, declared me as the winner.

(to be continued)

Poște militare străine în România (sec. XX) - partea a I-a

Dan-Simion GRECU

Rândurile sumare care urmează nu doresc nicidecum să epuizeze subiectul prezenței militare străine pe teritoriul românesc (în timpul și la scurt timp după cele două războaie mondiale) - acest lucru nici nu este posibil într-un cadru atât de limitat -, ci doar să trezească interesul pentru căutarea, depistarea și colecționarea acestor corespondențe de istorie poștală, ilustrând pe cât posibil principalele categorii de piese în fiecare caz.

A. România în Primul Război Mondial 1916-1920.

Angajarea României în Primul Război Mondial a condus la primele prezențe ale militarilor străini pe teritoriul său, atât inamici cât și aliați.

Poște militare aparținând forțelor inamice pe teritoriul României.

La 15/28 august 1916 România începe operațiunile militare, obținând un avans facil în Transilvania în fața unor trupe austro-ungare slab reprezentate. Dar deficiențele grave ale comandamentului român, ca și lipsa sincronizării operațiunilor aliaților pe fronturile din Balcani și Galiția vor schimba curând situația. Concentrarea trupelor Puterilor Centrale e rapidă, armate germane și austro-ungare vor ataca dinspre Transilvania, iar unități bulgare, germane și otomane dinspre Dobrogea. În noiembrie începe invazia teritoriului românesc, finalizată practic în ianuarie 1917, când se stabilește frontul pe Siret (care va rămâne relativ neschimbat până la sfârșitul războiului, cu mici modificări în cursul campaniei din vara 1917).

Până în noiembrie 1918, vor fi prezente în România ocupată (în ordinea importanței și numărului

Fig. 1: ștampile ale poștei de campanie cu nume „în clar”: a) Comandamentul Grupului de Armate Mackensen; b) Divizia 89 Infanterie; c) Corpul 1 Rezervă; d) Stațiunea de etape 185 (Constanța); e) Stațiunea de etape 182 (București); f) Stațiunea de etape 308 (București).

Fig. 1: German fieldpostmarks written „clearly”: a) The Commandment of Mackensen Army Group; b) The 89th Infantry Division; c) The 1st Reserve Army Corps; d) The Staging Station no. 185 (Constanța); e) The Staging Station no. 182 (București); f) The Staging Station no. 308 (București).

Fig. 2: ștampile ale poștei de campanie „adaptate” prin eliminarea numerelor sau numelor: a) Ștampilă K. D. Feldpost (Feldpoststation 276, Ploiești); b) Kais. Deutsche Feldpost (Feldpoststation 258, Constanța); c) K. D. Feldpost a (Feldpostexpedition 973, Divizia 109 Infanterie).

Fig. 2: German fieldpostmarks „adjusted” by eliminating the names or numbers: a) K. D. Feldpost stamp (Feldpoststation 276, Ploiești); b) Kais. Deutsche Feldpost (Feldpoststation 258, Constanța); c) K. D. Feldpost a (Feldpostexpedition 973, 109th Infantry Division).

lui, ce se reflectă în frecvența pieselor de poștă militară) trupe: germane, austro-ungare, bulgare și otomane.

Precizare: din rațiuni de spațiu și delimitare, în rândurile de mai

jos ne vom referi strict la militari străini din teritoriul ce definea din punct de vedere politic-statal „România” la momentul respectiv (1916-1918), dar acest lucru este oarecum artificial pentru ►►►

colecționarul român, de aceea imaginea trebuie completată cu teritoriile „istorice” (unite ulterior). Astfel, poșta militară austro-ungară și germană din România nu poate fi înțeleasă fără cea din Banat, Transilvania și Bucovina (teritorii care de altfel formau zona de etapă sau erau în continuarea frontului românesc); aceeași mențiune și pentru poșta militară rusă din Bucovina.

A.1) Poșta militară germană în România (1916-1918).

Diviziile germane aduse rapid în septembrie 1916 de pe fronturile din Europa vor fi subordonate Armatei 9 (pentru operațiunile din sudul Transilvaniei), respectiv Grupului de Armate Mackensen (pentru operațiunile plecate din Bulgaria). În România au activat două corpuri de armată (sau echivalente), 29 divizii și un număr de unități de etapă germane. Doar câteva divizii au rămas însă (ca trupe de ocupație și siguranță) până la sfârșitul războiului; cu toate acestea piesele de poșta militară germană expediate din România ocupată sunt cele mai frecvente dintre toate cele discutate în acest material.

Existau două categorii de oficii poștale militare: cele ale Marilor Unități (Armată, Corp Armată, Divizie, unele Brigăzi, diverse Comandamente și Etape), numite în germană Feldpostämter, sau Feldpostexpeditionen, și cele ale Stațiunilor de Etapă, fixe, din localități, numite Feldpoststationen. Marile Unități au folosit inițial ștampile cu numele în clar al unității (fără numărul de poșta militară, care apare însă în adrese), iar Stațiunile au folosit inițial ștampile cu numărul de poșta militară (Fig. 1). Toate aceste ștampile „nesecretizate” au fost modificate la începutul anului 1917, din rațiuni de păstrare a secretului militar, ștergându-se numărul sau indicațiile din text (rezultând așa-numitele

Fig. 4: cașete militare Briefstempeln personalizate (cu nume românești): a) Silviculturn districtual Prahova (DFP 526, Sinaia, Iunie 1918); b) Administrația pomicolă Pitești, pe lângă conducerea economică din M.V.i.R (DFP 311, Pitești, iulie 1917); c) Comandatura locală Odobești (DFP 992, Divizia 218 Infanterie, Odobești, feb.1918); d) Spitalul pentru malarie Săpoca (DFP?, iulie 1917); e) Comandamentul câmpurilor petrolifere, de pe lângă M.V.i.R (DFP 283, Câmpina, mai 1917, ce era de fapt ștampila biroului poștal al KODÖL Câmpina); f) Căminul soldaților „Allenstein” din Cernavoda (DFP 757, Divizia 212 Infanterie, apr.1918); g) Poliția politică a O.K.M. [Oberkommando Mackensen], Biroul Poliției Buzău (DFP 502, Buzău, sep.1918); h) Căminul soldațesc german București (DFP 308, București, ian.1917).

Fig. 4: the personalized military cancellations Briefstempeln (with Romanian names): a) Prahova's Forest District (DFP 526, Sinaia, June 1918); b) Pitești Pomiculture Administration next to the economic leadership in M.V.i.R. (DFP 311, Pitești, July 1917); c) Odobesti Local Commandment (DFP 992, 218th Infantry Division, Odobesti, February 1918); d) The Sapoca Hospital for treating ague/malaria (DFP?, July 1917); e) Oil Fields Commandment, next to the economic leadership in M.V.i.R. (DFP 283, Campina, May 1917, which was actually the cancellation of the post office KODÖL in Campina); f) Soldier's Hostel in Cernavoda (DFP 757, 212th Infantry Division, April 1918); g) Political Police of O.K.M. [Oberkommando Mackensen], Buzău Police Office (DFP 502, Buzău, September 1918); h) The German Soldier Hostel in Bucharest (DFP 308, Bucharest, January 1917).

„ștampile adaptate”, vezi Fig. 2), pentru ca noile ștampile definitive, standardizate (doar cu textul Deutsche Feldpost și ornamente), să fie introduse în uz spre sfârșitul anului 1917¹, vezi și Fig. 3.

Dovada apartenenței corespondenței la poșta militară (justificând scutirea de taxe) era dată de cașetul militar (Briefstempel), în care era trecut „în clar” numele unității sau subunității militare. De interes crescut sunt acele cașete care se referă în mod direct la o localitate românească, vezi Fig. 4. Tot printre piesele mai deosebite

se pot număra cele de la unități dificil de găsit (de ex. aeronautică, mai ales unitățile de baloane, marină). Dat fiind faptul că marea majoritate a poștei militare germane a fost scrisă pe cărți poștale ilustrate românești (fiind astfel personalizate și ușor de identificat de către colecționari), ele se regăsesc mult în colecțiile de cartofilie. Trebuie însă precizat că (tot din rațiuni de păstrare a secretului militar al unităților operative) o mare parte a corespondențelor expediate de la divizii nu prezintă concordanță între localitatea ►►►

¹ O lucrare specializată privind ștampilele poștei militare germane din România (dar și din Transilvania, Bucovina) este: Horst Borlinghaus - Die Deutsche Feldpost in Rumänien und in Grenzgebiet zu Rumänien im 1. Weltkrieg. Stempelhand-Buch, Jülich, 2000.

cărții poștale și localizarea reală a unității la data respectivă.

Ocazional, corespondențele sunt scrise și pe cărți poștale militare românești, altă situație mai rară care le personalizează (Fig. 5). De precizat însă că există efecte românești (atât cărți poștale ilustrate cât și cărți poștale militare) expediate după plecarea militarilor din România, așadar de pe alte fronturi.

Poșta militară germană de campanie a servit și pentru transportul corespondențelor civile, private și comerciale. Astfel de exemple sunt destul de rare, fiind cunoscute deocamdată din sudul Transilvaniei (comitatele Sibiu și Brașov), dar ele trebuie să existe și din România ocupată, înainte de înființarea poștei civile germane (Landespost) la 1 iunie 1917, atunci când se știe că populația civilă putea face apel (în situații de necesitate) la poșta de campanie germană.

În plus, poșta germană de campanie asigura transportul într-o rețea poștală specială economică

Fig. 3: un exemplu de schimbare consecutivă a principalelor tipuri de ștampile, la Comandamentul Armatei 9-a: a) ștampila „în clar” (22 sep.1916, la 5 zile după debarcarea în Deva); b) ștampila 'adaptată' (29 iunie 1917, Râmnicu Sărat); c) ștampila standardizată (28 feb.1918).

Fig. 3: an example of the consecutive change of the main types of cancellations, the 9th Army's Commandment: a) the „clear” postmark (22nd of September 1916, 5 days after the unshipping at Deva); b) the ‘adjusted’ postmark (29th of June 1917, Râmnicu Sărat); c) the standardized postmark (28th of February 1918).

în zona petroliferă a județului Prahova, ce funcționa paralel și independent de cea oficială a Landespost-ului, punând astfel secretele comerciale dintr-un domeniu atât de important sub „ocrotire militară”. Transportul era asigurat între birourile poștale organizate la sediul din București

(Secția de Uleiuri Minerale) și în centrele din Ploiești (Secția de Uleiuri Minerale, filiala Ploiești) și Câmpina (Agenția KODÖL). Fiecare din aceste trei birouri poștale exercita o cenzură proprie, militară, a corespondenței de afaceri circulată prin rețea. Trimiterile erau francate cu mărcile germane de ocupație în curs (supratipărite), și erau obliterate cu ștampila poștei de campanie (mai rar) sau, mai ales, cu o ștampilă provizorie din plută (Korkstempel) cu o formă oarecum asemănătoare Crucii de Malta², vezi Fig. 6.

A.2) Poșta militară austro-ungară în România (1916-1918).

Simplificând, putem spune că diviziile austro-ungare care au participat la ocuparea României erau subordonate Armatei 9 Germane, cele aflate pe frontul din Transilvania Armatei 1 Austro-Ungare, iar cele din Bucovina Armatei 7 Austro-Ungare.

Corespondențele de poștă militară austro-ungară sunt numeroase (pe locul doi ca număr după cele germane), și provin în cea mai mare parte din zona transilvăneană a frontului (aici ▶▶▶

Fig. 5: Corespondență de poștă militară germană, expediată folosind suportul unei cărți poștale militare românești („captură”), de la Coloana de Aprovizionare bavareză nr.11, cartare cu ștampila „adaptată” FELDPPOST (tipul „bavarez”) a Oficiului poștal militar nr. 792 (Corpul Alpin), 17 martie 1917.

Fig. 5: German fieldpost correspondences mailed using a Romanian military post card (‘capture card’), from The Bavarian Supply Column nr. 11, cancelled with the „adjusted” postmark FELDPPOST (the „Bavarian” type) of the military Post Office nr. 792 (Alpine Corp), 17th of March 1917.

² Vezi detalii la Franz Josef Mutter - Die Landespost in besetzten Rumänien 1917-1918, M.V.i.R. Militärverwaltung in Rumänien, Soest 1999, pag. 87-102.

aflându-se și majoritatea serviciilor de etape), în mai mică măsură din Bucovina sau România ocupată, și foarte rar din Basarabia.

Oficiile poștale austro-ungare de campanie erau înființate pe lângă comandamente de Armată, Corp Armată, Divizie, Brigăzi independente sau Stațiuni de Etapă (fixe). Foloseau ștampile cu texte diferențiate (după cum oficiile erau principale, obișnuite sau de etapă) cu texte echivalente în germană cât și în maghiară (funcție de zona de proveniență a Marii Unități respective)³, vezi Fig. 7.

Caracterul militar (respectiv scutirea de taxe) era atestat de cașete/ștampile administrative ale unităților, cu numele acestora în clar, de o mare diversitate și atractivitate (mai ales dacă aparțin unor arme căutate, cum ar fi marina, aviația, sau unor mici unități și subunități aparte), vezi Fig. 9-10. Unele poartă în text numele unei localități (mai ales din Transilvania, mai rar din România ocupată sau Bucovina), permițând astfel personalizarea corespondențelor (Fig. 8); în plus, multe dintre corespondențe sunt scrise pe cărți poștale ilustrate românești. Există și piese cu elemente poștale mixte, austro-ungare și germane, întrucât unitățile celor două armate au colaborat strâns pe front.

(continuare în numărul următor)

Fig. 6: plic expedit din zona petroliferă spre sediul unei societăți de credit din București, francat cu trei mărci totalizând 50 pfenigi obliterate fiecare cu câte o Korkstempel, cenzurată la Comandamentul Câmpurilor Petrolifere Românești cu ștampila bi-liniară „Zur beförderung zugelassen/Kommando der rumänischen Erdölfelder”.

Plicul este tranzitat prin secția KODÖL de la Băicoi (ce avea o funcție asemănătoare unei agenții poștale), unde și primește pe verso ștampila cu dată a Kodöl-Zweigstelle BAICOI.

Fig. 6: Envelope sent from the oil field zone to the office of a credit company in Bucharest, stamped with 3 postage stamps summing 50 pfennigs, each cancelled with a Korkstempel, censored at the Romanian Oil Fields Commandment with a double lined postmark „Zur beförderung zugelassen/Kommando der rumänischen Erdölfelder”. The envelope is in transit through Băicoi KODÖL office (which had the same function as a postal agency), where it also got a postmark with the date of Kodöl-Zweigstelle BAICOI marked on the back.

³ Principalele lucrări de referință sunt: Herwig Rainer - Stempel-Handbuch der K.u.K. Feldpost in Österreich-Ungarn 1914-1918, ed. II-a 2003 (care înlocuiește mai vechile lucrări similare ale lui Clement, Majetic și Tranmer) pentru poșta militară te-restră, Karl Kalis, Alfred Kohl - Die Feldpost der K.u.K. Kriegsmarine im 1. Weltkrieg 1914/18 pentru poșta militară navală, John Dixon-Nuttall - The Austro-Hungarian Army 1914-1918 for Collectors of Its Postal Items, Anglia, 1993 (pentru ordine de bătaie, postată în prezent și pe Web), ș.a.m.d. Se mai pot consulta și buletinele asociațiilor de profil din străinătate (cum ar fi ArGe Feld- und Zensurpost 1914-1918, din Austria). Vezi și articolele: Grecu Dan-Simion - Oficii poștale militare austro-ungare în ABB 1914-1918, Buletin ABB nr. 1/1998, pp. 9-13; Unități sanitare austro-ungare din ABB 1914-1918, Medifila nr. 1-2(36-37)/2000, pag. 5-11; Armata Austro-Ungară din Bucovina, 1914-1918, Buletin ABB nr. 1(31) / Martie 2000, pp. 6-30, etc.

Jurnal on line pentru filателиști

<http://razboifilatelice.blogspot.com>

Foreign military mail in Romania (XX Cen.) - First Part

Dan-Simion GRECU

In the next few lines I do not wish to consume the subject of foreign military presence on Romanian territory (at once and shortly after the two World Wars) - this not being possible in such a limited setting-, but only to awake the interest in searching, tracing and collecting these correspondences of postal history, illustrating as much as possible the main categories of items in each case.

A. Romania in the First World War 1916-1920

The engaging of Romania in the First World War led to the first foreign military presence on its territory, both enemies as well as allies.

Military posts belonging to enemy forces on Romanian territory.

On the 15/28th of August 1916 Romania begins the military actions, obtaining a facile advance in Transylvania in front of the poorly represented Austro-Hungarian troupes. But the Romanian Commander's severe shortcoming, as well as the lack of synchronism of military operations in the Balkan front and in the front of Galitzia, will soon transform the situation. The concentration of the troops of the Central Powers is fast, German and Austro-Hungarian armies will attack from Transylvania, and the Bulgarian, German and Ottoman armies will attack from Dobrogea. The invading of the Romanian territory begins in November, it being actually final in January 1917, when the front from the Siret River is established (which will remain relatively unchanged until the end of the war, with little mo-

difications during the summer campaign in 1917).

Until November 1918, on occupied Romanian territory there will be (accordingly to the importance and number, which is reflected by the frequency of the items of military post) soldiers from: Germany, Austro-Hungary, Bulgaria and Ottomans.

Specification: because of the limited space, in the next lines we will only be referring to the foreign soldiers from the territory that defined „Romania” at that time taking into account po-

litical references (1916-1918), but this is superficial for the Romanian philatelist, this is why there must be added „historical” territories to the picture (territories later incorporated). Thus, the Austro-Hungarian and German military posts from Romania can not be understood without the one from Banat, Transylvania and Bucovina (territories that otherwise formed the staging area or were the extension of the Romanian front); the same mention in the case of the Russian military post from Bucovina. ►►►

Fig. 7: tipuri de ștampile ale oficiilor poștale austro-ungare (forma germană/maghiară):

- a) *Oficiu Poștal Militar: K.u.K. FELDPOSTAMT 230 (Brigada 121 Landsturm, București); TÁBORI POSTAHIVATAL 618 (Divizia 15 Infanterie, Odorheiu Secuiesc);*
- b) *Oficiu Poștal Militar Principal: K.u.K. HAUPTFELDPOSTAMT 520c (QuAbt. 16, București); TÁBORI FŐPOSTAHIVATAL 351B (Armata 7-a, Sighetu Marmăției);*
- c) *Oficiu poștal militar de etapă: K.u.K. ETAPPENPOSTAMT 344 (Turnu Măgurele); HADTAP-POSTAHIVATAL 172 (Buzău).*

Fig. 7: types of cancellations of Austrian-Hungarian fieldpost offices (the shape German/Hungarian):

- a) *The Field Post Office K.u.K. FELDPOSTAMT 230 121st Militia Brigade, Bucharest); TÁBORI POSTAHIVATAL 618 (15th Infantry Division, Odorheiu Secuiesc)*
- b) *Main Field Post Office: K.u.K. HAUPTFELDPOSTAMT 520c (QuAbt.16 Bucharest); TÁBORI FŐPOSTAHIVATAL 351B (7th Army, Sighetu Marmăției)*
- c) *Staging Field Post Office: K.u.K. ETAPPENPOSTAMT 344 (Turnu Măgurele); HADTAP-POSTAHIVATAL 172 (Buzău).*

A.1) The German military post in Romania (1916-1918)

The German divisions brought swiftly in September 1916 from the European fronts will be subordinated to the 9th Army (for the operations in the south of Transylvania), and to the Mackensen Army Group (for the operations starting from Bulgaria). In Romania there were nine operational corps, 29 divisions and a number of German staging units. But only few divisions remained (as troops of occupation and safety) until the end of the war, despite this, the German military post items from occupied Romania are the most frequent, out of all the ones discussed in this material.

There were two categories of military post offices: the ones of The Great Units (Army, Army Corps, Divisions, some Brigades, various Commandments), named in German Feldpostämter, or Feldpostexpeditionen, and the ones of Staging Stations, settled, from counties, named Feldpoststationen. The Great Units initially used cancellations with the name of the unit (without the military post's number, which otherwise appears in addresses), and the Stations initially used cancellations with the number of the military post (Fig. 1). All of these free cancellations

Fig. 8: cașete militare personalizate, cu nume de localități din România:

Comandamentul stațiunii navale Turnu Severin (HTPH 449, Turnu Severin); Căile ferate

militare de Sud-Est Gilort (HTPH 115, Craiova), Lagărul pentru repatriere civili Gherghița (EPA 264, Ploiești); Comandament de gară Predeal; Rezerva de vite pentru tăiere Azuga-Predeal; Comandament stațiune etape București (EPA 346, București).

Fig. 8: personalized military cancellations, with the names of the places from Romania: Naval Fluvial Station Commandment Turnu Severin (HTPH 449, Turnu Severin); South-East Military Railways Gilort (HTPH 115, Craiova), Home Coming Camp for Civilians Gherghița (EPA 264, Ploiești), Railway Station Command Predeal; Slaughter Cattle Depot Azuga-Predeal; Staging Station Command Bucharest (EPA 346, București).

were modified at the beginning of 1917, in order to keep the military secret, erasing the number or text references (resulting in the so-called „adjusted stamps”, see Fig. 2), so that the final new postmarks, standardized (only with the text Deutsche Feldpost and ornaments), would be put to use by the end of 1917, see Fig. 3.

The proof of affiliation of the mail with the field (justifying exemption from taxation) was given by the military cancellation

(Briefstempel), in which it was clearly written the name of the military unit or subunit. Those cancellations are of great importance, when directly linked to a Romanian place, see Fig. 4. Along the same lines we can also refer to the ones from units that are hard to find (e.g. aeronautics, especially the hot air balloons units, marines). Because of the majority of the German field post mail being written on Romanian picture post cards (thus being distinctive and easy to identify for the collectors), they are mostly found in the post-cards collections, however it is necessary to point out that (again for reasons of keeping the military secret of operational units), a great number of ▶▶▶

Fig. 9: carte poștală ilustrată (vedere din Focșani) scrisă în localitate de un militar austro-ungar de pe Trenul sanitar auxiliar nr. 7 al Crucii Roșii (atestat de două cașete roșii, unul rotund, altul liniar). Tranzitează Bucureștiul, unde primește ștampila administrativă a Oficiului Poștal Militar Principal nr. 520, cu textul K.u.K HAUPTFELDPOST 520, apoi este îndrumată spre destinație (Budapesta) la bordul trenului poștal militar București-Orșova,

lucru atestat de foarte rara ștampilă roșie FELDPSTFAHRT BUKAREST-ORSOVA. **Fig. 9:** picture postcard (view from Focșani) written in locality by an Austrian-Hungarian military man from the Red Cross Auxiliary Sanitary Train no. 7 (certified by two red cancellations, one round, one straight). It passes through Bucharest, receiving an administrative cancellation of the Main Field Post Office no. 520, with the text K.u.K. HAUPTFELDPOST 520, then sent to the destination (Budapest) by the military postal train Bucharest-Orșova, fact certified by the very rare red cancellation FELDPSTFAHRT BUKAREST-ORSOVA.

cu textul K.u.K. KRIEGSMARINE S.M. P.B. COMPO, iar expedierea are loc prin intermediul oficiului poștal militar K.U.K.

FELDPPOSTAMT 299 din Brăila (care deservea trupele austro-ungare subordonate Armatei Germane a Dunării / fostul Corp 52 Armată).

Correspondențele de la Flotila Dunării sunt printre cele mai îndrăgite ale poștei navale austro-ungare.

Fig 10: Postcard written by a military man on the board of Compo, patrolling ship of the Donauflotille (having the base in Budapest, as the address confirms). It is cancelled by the ship cancellation, with the text K.u.K. KRIEGSMARINE S.M. P.B. COMPO, and the dispatch is made through the fieldpost office K.U.K. FELDPPOSTAMT 299 from Brăila (which was in service for the Austrian-Hungarian troops under command of the German Army of the Danube/ex Army Corps no. 52). The mails from the Danube Flotilla is among the most appreciated one of the Austrian-Hungarian naval post.

correspondences mailed from the divisions has picture post cards that do not match the real address of the units at that specific time. Occasionally, mails are written also on Romanian military post cards, another rare situation that personalizes them (Fig. 5). In addition there are also Romanian applications (picture post cards as well as military post cards) mailed after the troops leave Romania, thus on other battle fronts.

The German Field post also served the transportation of civil correspondence, private and commercial. Such examples are pretty rare, being known only in the south of Transylvania (Sibiu and Brasov counties), but they must be present also in occupied Romania, before the establishment of the German civil post (Landespost) on the first of June 1917, when it was already known that the civil population could appeal (when necessary) to the German field post.

Fig. 10: Carte poștală scrisă de un militar de la bordul navei

de patrulare Compo, parte a Donauflotille (cu baza la Budapest, după cum rezultă și din adresă). Este aplicat cașetul navei,

shape similar to that of Malta's Cross, see Fig. 6.

2. Austrian-Hungarian Military Post in Romania (1916-1918)

Simplifying, we can say that the Austrian-Hungarian divisions participating to the occupation of Romania were subordinated to the German 9th Army, those from the Transylvania to the Austrian-Hungarian 1st Army and those from Bukovina to the Austrian-Hungarian 7th Army. There are numerous mails of Austrian-Hungarian military post (the second place regarding the number, after the German ones) coming most of them from the Transylvanian part of the front (most of the staging services being here) and a small part from the occupied Bukovina or Romania, and very rarely from Bassarabia.

The Austrian-Hungarian field-post offices were established next to the army, corps, divisions or independent brigades commandments or staging stations (fixed). There were used cancellations with different texts (depending on the offices: principal, ordinary or of stage) with equivalent texts in German and Hungarian languages (depending on the origin area of the irrespective Great Unit) see Fig. 7.

The military character (so that the exemption from the taxes) was certified by administrative cancellations of the units, with their names clearly written, of a great diversity and very attractive (especially if they are from desired arms, as marine, aviation or from small units or special sub-units). See Fig. 9-10. Some of them have in text the name of the place (especially those from Transylvania, rarely from occupied Romania or Bukovina) allowing this way to personalize the mails (Fig. 8); besides, many mails are written on Romanian illustrated postal cards. There are also items with mixed postal elements, Austrian-Hungarian and German, because the units of the both armies had a tight co-operation on the front.

(to be continued)

EMISIUNILE ANULUI 2009

Grupaj: Ioan DANILIUC

1823 150 DE ANI DE LA UNIREA PRINCIPATELOR ROMÂNE

150 YEARS SINCE THE UNIFICATION OF THE ROMANIAN PRINCIPALITIES - JANUARY 24th, 1859

1824 - Colița dantelată

Emisiunea poștală este formată dintr-o coliță și un timbru. Fundalul coliței reprezintă harta Principatelor Române Unite având stemele Moldovei și Valahiei de dinaintea Unirii de la 1859. Totodată, pe lângă versurile poeziei „Hora Unirii” (V. Alecsandri) este figurată medalia comemorativă „24 ianuarie 1859 - Prima Cameră a Principatelor Unite”, realizată prin bătăre în 1864, la București. Timbrele reprezintă variante ale stemei Principatelor Române Unite.

Tiraje (Run printing)

Valoarea	romfiatata	romfiatata	Total
2,40 L	84.000	36.900	120.900
9,10 L negru	3.000	11.800	14.800
9,10 L roșu	-	1.500	1.500

Data punerii în circulație: 24.01.2009

Dimensiuni: - marca 36mmx36 mm.

- colița 160mmx115 mm. (cu marca ø 30mm.)

Machetator: - Mihai VĂMĂȘESCU

Prezentare: - coli cu 12 mărci identice (3x4) cu marginea dreaptă (la o parte din tiraj) sau stângă (la restul tirajului) ornate grafic (portretul domnitorului A. I. Cuza), formând coloane de TABS-uri. - colița cu marca rotundă, dantelată, plasată în colțul stâng sus al ansamblului grafic. Din tirajul de 16.300 de colițe, un număr de 1.500 au un text imprimat în folio aur și sunt numerotate cu roșu. Restul tirajului este numerotat cu negru.

Tipărit offset, la 5 culori pe hârtie cromo-gumată (Anglia), mărcile și 5 culori plus folio aur colițele numerotate cu roșu.

Un FDC în tiraj de 2.040 buc. din care 1.500 echipate cu marca însoțită de marginea ilustrată (TABS). obliterate suplimentar cu ștampila P.Z. în folio aur și numerotate cu roșu; restul fiind echipate cu marca, obliterate obișnuit cu ștampila P.Z. și numerotate cu negru.

The postage stamps issue is composed of one souvenir sheet and one postage stamp.

The background of the souvenir sheet represents the map of the United Romanian Principalities, having the Moldavian and the Walachian coats of arms dating before the Unification from 1859.

In the same time, next to the lyrics of the poem „Hora Unirii” (The Unification Round Dance) by V. Alecsandri it is pictured the commemorative medal „24th of January 1859 - The First Chamber of the United Principalities”, made up in 1864 by minting method, at Bucharest.

The postage stamps illustrate different coats of arms of the United Romanian Principalities.

Date of issue: 24.01.2009

Stamp size: 36mmx36 mm.

Perforated souvenir sheet size: 160mmx115 mm. (stamp size ø30mm.)

Designer: - Mihai VĂMĂȘESCU

Page composition: sheet of 12 stamps with illustrated attachment and perforated souvenir sheet.

Printing system: offset, in 5 colours on chromo paper - UK origin, the sheet of 12 stamps with illustrated attachment, offset in 5 colours+gold foiling, perforated souvenir sheet.

Run printing: 137.200 stamps, 120.900 stamps in sheet of 12 stamps with illustrated attachment and 16.300 stamps in perforated souvenir sheets of which 1.500 perforated souvenir sheets have imprinted text with gold foiling and numbered in red from 000001-001500 and 14.800 perforated souvenir sheets and numbered in black Nr. 0001501-0016300.

2.040 FDC of which 1.500 are equipped with the postage stamp of the issue having the illustrated attachment, numbered in red and cancelled with the „first day” post mark of the issue having in addition imprinted clearly in gold foiling the „first day” post mark of the issue and 540 sets equipped with the postage stamp of the issue numbered in black and cancelled with the „first day” post mark of the issue.

1825 10 ANI DE LA INTRODUCEREA MONEDEI EURO 10 YEARS SINCE THE LAUNCHING OF THE EURO CURRENCY

b. - conturul cifrei „10”
imprimat cu folio aur

Sistemul Monetar European a fost creat în scopul realizării unei zone de stabilitate monetară în cadrul Comunității Economice Europene. Actul Unic European stabilește libertățile de mișcare din cadrul Uniunii (a persoanelor, a capitalului precum și a serviciilor și bunurilor), iar Tratatul de la Maastricht reprezintă baza legală a monedei unice.

Simbolul Euro (€) este inspirat din litera grecească epsilon, având ca punct de reper leagănul civilizației europene. La nivel grafic acest simbol este apropiat de litera E - prima literă din cuvântul cheie, Europa - cu două linii paralele la mijloc.

Tiraje (Run printing)

Valoarea	romfiatetila	ROMANIA	Total
3,00 L a	60.000	30.900	90.900
3,00 L b	-	36.300	36.300

Data punerii în circulație: 30.01.2009

Dimensiuni: - marca 33mmx48mm.

Machetator: - Mihai VĂMĂȘESCU

Prezentare: - minicoli cu 6 mărci identice (2x3), cu perfor deschis pe verticală.

Tipărit offset, la 4 culori pe hârtie cromo-gumată (Anglia), un număr de 90.900 de mărci (tip a.) și la patru culori plus folio aur, pe același tip de hârtie, un număr de 36.300 de mărci (tip b.)

Un FDC în tiraj de 955 buc. din care 425 echipate cu marca a), numerotate și obliterate cu ștampila P.Z; 425 echipate cu marca b.), în folio aur, numerotate și obliterate în mod similar și 105 buc. echipate tot cu marca b.) având suplimentar aplicată în clar cu folio aur ștampila P.Z.

The European Monetary System was created in order to achieve an area of monetary stability inside the European Economic Community. The European Unique Document ascertains the freedom of motion inside the Union (for persons, capital and also for services and goods) and the Maastricht Treaty represents the legal base of the unique currency.

The Euro Symbol (€) is inspired from the Greek letter epsilon, having as bench-mark the cradle of the European civilization. On graphic level this symbol is close to E letter - the first letter of the key word, Europe - crossed in the middle by two parallel lines.

Date of issue: 30.01.2009

Stamp size: 33mmx48 mm.

Designer: - Mihai VĂMĂȘESCU

Page composition: minisheet of 6 stamps.

Printing system: offset, in 4 colours on chromo paper - UK origin, the minisheet of 6 stamps (15.150 minisheets), offset in colours+gold foiling, the minisheet of 6 stamps (6.050 minisheets).

Run printing: 127.200 stamps, 90.900 stamps in minisheet of 6 stamps and 36.300 stamps in minisheets of 6 stamps with gold foiling.

955 FDC of which 425 are equipped with the postage stamp of the issue numbered and cancelled with the „first day” post mark of the issue and 425 equipped with the postage stamp of the issue having imprinted in gold foiling the figure „10” numbered and cancelled with the „first day” postmark, and 105 equipped with the postage stamp of the issue having imprinted clearly in gold foiling, the figure „10” numbered and cancelled with the „first day” postmark having in addition clearly, in gold foiling the „first day” post mark of the issue.

1826 SFINTELE PAȘTI 2009 THE HOLY EASTER 2009

Imaginile reproduse pe timbrele emisiunii postale (Răstignirea, Învierea, Înălțarea), au fost alese de pe icoonasul Bisericii „Sf. Gheorghe”, vechea Catedrală Mitropolitană din Iași.

Data punerii în circulație: 26.02.2009

Dimensiuni: - mărcile 27mmx36 mm.

Machetator: - Mihai VĂMĂȘESCU

Prezentare: - minicoli cu 9 mărci, 3 serii x 3 valori dispuse în tripticuri orizontale, cu perfor deschis pe orizontală. Marginile laterale ale minicoli sunt ornate grafic cu reproduceri ale unor imagini la temă.

Tipărit offset, la 5 culori pe hârtie cromo-gumată (Anglia).

Un FDC în tiraj de 460 buc. echipate cu cele 3 din valori ale emisiunii. numerotate și obliterate cu ștampila P.Z.

The images represented on the postage stamps of the philatelic issue (Crucifixion, Resurrection, Ascension) have been chosen from the „St. George” Church iconostasis, the old Metropolitan Cathedral from Iași.

Date of issue: 28.02.2009

Stamp size: 22x 36 mm, Designer: - Mihai VĂMĂȘESCU

Page composition: minisheet of 3 sets/9 stamps with illustrated attachment. Printing system: offset, in 5 colours, on chromo paper - UK origin. Run printing: 2.165.700 stamps (721.900 x 3).

1 FDC's, 460 pcs equipped with the 3 postage stamps, numbered and cancelled with the „first day” postmark of the issue.

Tiraje (Run printing)

Valoarea	Completat	RO	Total
1,00 L. a.	60.000	30.900	90.900
1,00 L. b.	-	36.300	36.300
1,00 L. c.	-	36.300	36.300

1827 PĂȘĂRI DIN DELTA DUNĂRII BIRDS FROM THE DANUBE DELTA

1827a - Bloc (o serie)

1828 - Coliță dantelată

Pescărușul Albastru (*Alcedo atthis atthis*) - ilustrat pe timbrul cu valoarea nominală de **0,50 Lei**. Pescărușul Albastru are doar 16-18 cm lungime și este viu colorat încât pare o piatră prețioasă, albastru-verzui pe spate, roșu-portocaliu pe abdomen și alb pe gusă și zonele laterale ale cefei. Cuibărește în malurile apelor dulci. Depune, de două ori pe an (în aprilie și în iunie), câte 6-7 ouă, pe care le clocește cam 20 de zile. Se hrănește cu pești mici, iar în zbor este rapid ca o săgeată. Îl întâlnim pe malul apelor curgătoare și este foarte răspândit în Delta Dunării.

The Common Kingfisher (*Alcedo atthis atthis*) - illustrated on the stamp with the face value of **RON 0.50**. The Common Kingfisher is just 16-18 cm long and it has a vivid color, so that it looks like a jewel, blue-green on upperparts, red-orange on underbelly and white on gizzard and the scruff side parts. It nestles on sweet water banks. Twice a year (in April and in June) it lays 6-7 eggs which it batches around 20 days. He feeds with small fishes and his flight is fast as an arrow. It can be seen on the flowing waters bank and is very widespread in the Danube Delta.

Tiraje (Run printing)

Valoarea	românielita	ROZAKUL	Total
0,50 L	120.000	46.700	166.700
4,60 L	120.000	46.700	166.700
2,10 L	150.000	46.700	196.700
3,10 L	60.000	46.700	106.700
8,10 L	5.000	9.800	14.800
bloc	-	9.800	9.800

Data punerii în circulație: 28.02.2009

Dimensiuni: - mărcile 24x33 mm, și 48x33 mm.

- colița dnt. 80x105 cu marca 36x36 mm.

Machetator: - Mihai VĂMĂȘESCU

Prezentare: - coli cu 12 mărci pentru fiecare valoare (4x3 și 3x4), cu perfor deschis.

- bloc cu toate cele 4 valori dispuse în ștraif orizontal, încadrat de o manșeta pe care se continuă peisajul comun al ștraifului.

- colița dnt. cu marca dispusă pe diagonală, perforul marcând un detaliu din ansamblul grafic.

Tipărit offset, la 4 culori pe hârtie cromo-gumată (Anglia). Două FDC-uri în tiraj de 470 de seturi echipate cu câte 2 din valorile emisiunii. Numerotate și obliterate cu ștampila P.Z.

Date of issue: 28.02.2009

Stamp size:

24mmx33mm,

48mmx33 mm.

Block size: 174mmx50mm and souvenir sheet size 80mmx105mm. (stamp size 36mmx36 mm.)

Designer: - Mihai VĂMĂȘESCU

Page composition: sheet of 12 for each face value, block of 4 stamps, perforated souvenir sheet.

Printing system: offset, in 4 colours, on chromo paper - UK origin. Run printing: 651.600 stamps: 597.600 stamps in sheet of 12 stamps, 39.200 stamps in block of 4 stamps and 14.800 perforated souvenir sheets.

2 FDC's, 470 sets equipped with the postage stamp of the issue numbered and cancelled with the „first day” postmark.

Piciorongul (Himantopus himantopus) - ilustrat pe timbrul cu valoarea nominală de **1,60 Lei**. Piciorongul are 38 cm, fiind recunoscut imediat după picioarele foarte lungi, de culoare roșu închis sau roz. Coloritul general este alb și doar aripile, în zbor, se văd negre. Ciocul este lung, negru, drept și subțire. În Delta este oaspete de vară, unde cuibărește în colonii mici, instalate în sărături.

Egreta mare (Egretta alba) - ilustrată pe timbrul cu valoarea nominală de **2,10 Lei**. I se mai spune și stârc mare alb. Este cel mai rar stârc din fauna României și a fost declarat monument al naturii. Face parte din ordinul Ciconiiformelor, familia Ardeidae (stârci). Are 90 de centimetri lungime, fiind întâlnit în Europa, Africa, Asia și Australia. În România pasărea este oaspete de vară, fiind întâlnită mai mult în Delta Dunării.

Șoimul dunărean (Falco cherrug) - ilustrat pe timbrul cu valoarea nominală de **3,10 Lei**. Șoimul dunărean are o lungime în jur de 50 cm, iar anvergura aripilor depășește 120 de cm. Este brun-deschis pe spate și alb pe cap. Populează ținuturi de stepă. Cuibărește în arborii de pe marginile apelor. În Delta Dunării folosește cuiburile codalbului. De regulă hrana lui se compune din popândăi și păsări.

Codalbul (Haliaeetus albicilla) - ilustrat pe colița filatelică cu valoarea nominală de **8,10 Lei**. Codalbul are o lungime de 77-92 cm, iar anvergura aripilor este între 190 și 240 cm. Preferă terenuri izolate, zone umede cum ar fi deltele. Este una dintre cele mai mari păsări de pradă de la noi, cu aripi foarte late și puternic răsfricate la vârf. Adulții au corpul brun și coada albă, în formă de daltă. Se hrănește cu păsări cu zborul lent, pește, stârvuri și uneori cu reptile și rozătoare.

The Black-winged Stilt (Himantopus himantopus) - illustrated on the stamp with the face value of **RON 1.60**. The Black-winged Stilt can be easily recognized by its very long dark red or pink legs. Its general plumage is white and only the wings are seen black when it flies. Its beak is long, black, flat and thin. It is a summer guest in the Danube Delta, where it nestles in small colonies, formed in salting areas.

The Great Egret (Egretta alba) - illustrated on the stamp with the face value of **RON 2.10**. It is also called the Great White Heron. It is the rarest heron from the Romanian fauna and it was declared nature's monument. It is a member of the Ciconiiformes order, Ardeidae (herons) family. It is 90 cm long and can be seen in Europe, Africa, Asia and Australia. In Romania the bird is a summer guest and can be seen mostly in the Danube Delta.

The Danubian Falcon (Falco cherrug) - illustrated on the stamp with the face value of **RON 3.10**. The Danubian Falcon is around 50 cm long and his wingspan is over 120 cm. It is lightish brown on upperparts and white on the head. It lives in steppe areas. It nestles in trees on water banks. In the Danube Delta it uses the White-tailed Eagle's nests. It usually feeds with ground squirrels and birds.

The White-tailed Eagle (Haliaeetus albicilla) - illustrated on the souvenir sheet with the face value of **RON 8.10**. The White-tailed Eagle is 77-92 cm long and its wingspan has between 190 and 240 cm. It prefers isolated areas, wet or flooded zones, like the deltas. It is one of the biggest birds of prey from our country, with very wide spanned wings and strong unfolded at the cap. The adults are brown and have white tail, chisel-shaped. It feeds with slow flying birds, fish, carcases and sometimes with reptiles and rodents.

EUROPA 2009 - Anul Internațional al Astronomiei

Anul Internațional al Astronomiei (AIA) reprezintă aniversarea timp de un an a astronomiei, pe parcursul anului 2009, coincidând cu cea de-a 400-a aniversare a primelor observații astronomice făcute cu o lunetă de Galileo Galilei și cu publicarea lucrării *Astronomia nova* de către Johannes Kepler în secolul al XVII-lea. Anul a fost declarat de cea de-a 62-a Adunare Generală a ONU. Un plan internațional de acțiune, stabilit de Uniunea Astronomică Internațională (IAU), a fost de asemenea aprobat de UNESCO, organismul ONU responsabil în materie de educație, știință și cultură. Uniunea Astronomică Internațională și UNESCO coordonează Anul Internațional al Astronomiei în 2009. Astronomia, cea mai veche știință, a avut de-a lungul timpului un rol important

în dezvoltarea celor mai multe culturi. Anul Internațional al Astronomiei 2009 va fi o sărbătoare pe plan mondial a astronomiei și a contribuțiilor sale aduse societății și culturii, stimulând interesul tuturor nu numai pentru astronomie, ci și pentru știință în general, fiind focalizat în special pe sectorul tinerilor. AIA 2009 are ca scop atât marcarea saltului care a urmat după prima folosire de către Galileo a lunetei pentru observații astronomice, cât și descrierea astronomiei ca un efort științific global pașnic care unește astronomii într-o familie internațională, multiculturală, de oameni de știință care lucrează împreună pentru a găsi răspunsuri pentru unele dintre cele mai importante întrebări pe care le-a pus vreodată omenirea. (Ik)

Calendarul filatelic EUROPA 2009

19.01.2009 Groenlanda
29.01.2009 Suedia
10.02.2009 Jersey
02.03.2009 Liechtenstein
25.03.2009 Danemarca
??.04.2009 România
??.04.2009 Ucraina
??.04.2009 Bulgaria
02.04.2009 Letonia
06.04.2009 Belgia
07.04.2009 Olanda
16.04.2009 Muntenegru
23.04.2009 Bosnia-Herțegovina
25.04.2009 Lituania
??.05.2009 Polonia
??.05.2009 Franța
05.05.2009 Gibraltar
05.05.2009 Estonia
06.05.2009 Cehia
06.05.2009 Finlanda
07.05.2009 Germania
07.05.2009 Islanda
08.05.2009 Elveția
08.05.2009 Åland
08.05.2009 Ungaria
09.05.2009 Turcia
25.05.2009 Insulele Feroe
28.05.2009 Slovacia
29.05.2009 Slovenia
05.06.2009 Austria
12.06.2009 Norvegia
17.06.2009 Rusia
08.10.2009 Marea Britanie
??..2009 Kazahstan

Detalii pe:

<http://europa-stamps.blogspot.com>

APOLLO - 8, primii pământeni în jurul Lunii

Florin PATAPIE - RAICU

La momentul așternerii pe hârtie a acestui articol se împlineau 40 de ani de la încheierea misiunii cosmice Apollo-8, cea de-a doua misiune cu echipaj a Programului cosmic american Apollo. Aceasta a fost prima expediție spațială care a transportat oameni în afara orbitei terestre, cât și prima misiune pilotată lansată de racheta purtătoare Saturn V - cea mai mare și mai puternică rachetă din lume la acea vreme, creație a echipei de ingineri, tehnicieni și fizicieni condusă de faimosul Wernher von Braun.

Programul american Apollo era în plină desfășurare, având ca scop principal, așa după cum se angajase anterior președintele american John F. Kennedy, așezarea unui echipaj pe Lună până la sfârșitul deceniului nouă al secolului XX.

Erau ani grei, ani ai Războiului rece și ai Cursei spațiale între U.R.S.S. și Statele Unite. Dacă sovieticii cunoșteau cât se poate de bine în ce etapă se afla la orice moment Programul spațial american, situația nu era valabilă și invers, datorită ultrasecretismului caracteristic din partea sovieticilor, în general a statelor cu regim totalitar care nu prezintă niciodată vreun raport asupra modului cum se cheltuie un buget național, mai ales în astfel de activități având un preponderent caracter militar.

Dintre toate componentele unei misiuni lunare Apollo complete, modulul lunar (cunoscut ulterior și sub denumirea populară de „păianjenul” datorită formei

sale), care urma să depună primii oameni pe suprafața Lunii, punea în fața inginerilor cele mai multe probleme datorită complexității și fragilității sale. Realizarea finală a modulului lunar (LM) era întârziată, iar atunci când primul model a ajuns la Cape Canaveral în iunie 1968 au fost identificate peste 100 de deficiențe. Firma Grumman Aircraft Engineering Corporation, contractorul principal al modulului lunar, a anunțat că acesta nu va fi finalizat înainte de februarie 1969, ceea ce conducea și mai mult la întârzierea misiunii planificate Apollo-8. George Low, directorul Programului Apollo, a propus o soluție în luna august a anului 1968: deoarece Modulul de Comandă și Serviciu (CSM) era gata

pentru lansare cu trei luni înainte de modulul lunar (LM), putea fi planificat un zbor în decembrie 1968 doar cu CSM și cu un echipaj neoperațional al LM, numit modul test (Lunar Module Test Article - LTA). Pentru a nu fi repetate sarcinile care urmau a fi îndeplinite la misiunea pilotată Apollo-7, ce urma să aiba loc în octombrie 1968, George Low a propus ca misiunea Apollo-8 să evolueze pe orbită terestră joasă de pe care să fie apoi injectată pe traiectoria spre Lună, să meargă până la Lună și, eventual, să se plaseze pe orbită lunară. Acest nou proiect a fost denumit „Mission C PRIME” și trebuia să permită evaluarea de către NASA a procedurilor de aselenizare, care ►►►

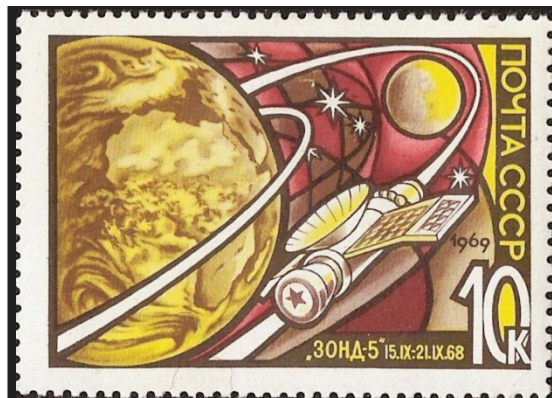
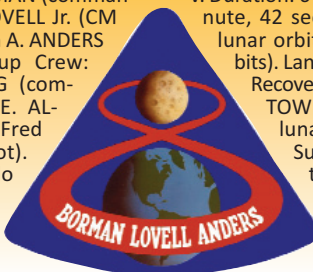

Fig. 1: Timbru poștal sovietic (Mi# 3607) dedicat zborului circumlunar în regim automat (fără echipaj uman) efectuat la 18 septembrie 1968 de sonda cosmică Zond-5

1968, December 21 07:51 GMT - December 27 15:51 GMT; Flight Crew: Frank BORMAN (commander), James A. LOVELL Jr. (CM pilot), and William A. ANDERS (LM pilot). Backup Crew: Neil ARMSTRONG (commander), Edwin E. ALDRIN (CM pilot), Fred HAISE (LM pilot). Spacecraft: Apollo CSM, Apollo LTA. Call Sign: APOLLO 8. Launch Site:

Cape Canaveral, KSC, launch complex 39A. Launch Vehicle: SATURN V. Duration: 6 days, 3 hours, 0 minute, 42 seconds. Duration in lunar orbit: 20 hours (10 orbits). Landing: Pacific Ocean. Recovery ship: U.S.S. YORKTOWN. First manned lunar orbital mission. Support facilities tested. Photographs taken of Earth and Moon. Live TV broadcasts.

altfel ar fi trebuit să aștepte misiunea Apollo-10 (Mission F).

Graba a fost mărită la scurt timp și de vestea realizării de către sovietici(*) a primului zbor circum-lunar în regim automat (fără echipaj uman) efectuat pe 18 septembrie 1968 de nava cosmică Zond - 5 (Fig. 1).

Noua misiune pentru Apollo-8 a fost adoptată aproape în unanimitate de către conducerea NASA. Doar James E. Webb, directorul NASA, a avut o oarecare rețineră. El și-a dat, totuși, acordul la insistențele majorității celor din agenție. După ce condusese NASA timp de opt ani, Webb a demisionat cu patru zile înainte de lansarea misiunii Apollo-7, primul zbor cu echipaj uman din cadrul Programului Apollo, care a avut startul la 11 octombrie 1968.

Modulul navei Apollo-8 a fost plasat în vârful rachetei Saturn V la data de 21 septembrie 1968, care a fost transportată cu crawlerul, cel mai mare vehicul de transport al vremii, pe o distanță de cinci km până la locul de start. Aici a ajuns pe data de 9 octombrie 1968. Testele și verificările ansamblului Apollo-8 s-au desfășurat până în zorii zilei de lansare.

La 21 decembrie 1968, de la Kennedy Space Center (PAD 39A) s-a dat startul primei misiuni spațiale cu echipaj spre Lună.

După 11,5 minute de la start nava Apollo-8 a fost satelizată pe

Fig. 2: Plic astrofilatelic cu cașetul oficial al NASA (un sticker - imagine autoadezivă ilustrată cu nava Apollo-8), obliterated cu ștampila mecanică de la Kennedy Space Center la timpul poștal al startului

orbită terestră la o distanță de 190 km. Comandantul navei era Frank Borman, avându-i colegi de echipaj pe James A. Lovell, Jr. (pilotul modulului de comandă) și pe William A. Anders (pilotul modulului lunar). După parcurgerea a aproape două orbite, timp în care echipajul navei și Centrul de control din Houston au stabilit că nava funcționa perfect, astronauții au dirijat-o spre Lună dintr-un punct aflat deasupra Oceanului Pacific la sud de insulele Hawaii. În cea de-a treia zi a misiunii, pe 23 decembrie la ora 3:30 PM s-a marcat începerea operațiunii de rendezvous cu Luna a navei Apollo-8. Astronauții

au realizat prima transmisie de televiziune în direct în vecinătatea Lunii, care a fost recepționată nu numai la Centrul de control din Houston, dar și în milioane de locuințe din întreaga lume, oriunde se afla un receptor TV.

După efectuarea procedurilor care au pus nava pe traiectoria de injecție translunară și la 55h. 40 min. de zbor, cei trei membri ai navei Apollo-8 au devenit primii pământeni care au intrat în sfera de gravitație a unui alt corp ceresc: Luna. După 64 de ore de zbor cosmic, echipajul a inițiat pregătirea inserției navei pe orbită lunară, iar după 64 ore și 58 minute de la start nava a trecut în „spatele Lunii”, pierzându-se în mod firesc legătura radio cu Pământul. La acest moment membrii echipajului Apollo-8 au fost primii pământeni care au văzut în direct fața nevăzută a Lunii de pe Terra. La 69 h. 8 min. 16 s. de la lansare echipajul a aprins propulsoarele pentru 4 min. 13 s., plăsând nava Apollo-8 pe orbită eliptică lunară. Membrii echipajului au descris aceste momente critice ca fiind „cele mai lungi patru minute din viața lor”. Apoi nava Apollo-8 a „reapărut” de după Lună, intrând din nou în contact radio cu Centrul de control de la Houston. Când nava făcea al patrulea tur al Lunii, echipajul a ▶▶▶

Fig. 3: Plic astrofilatelic emis de Space City Cover Society cu ștampila mecanică din Houston pentru evenimentul ulterior secunde zero a startului misiunii Apollo-8.

asistat la un eveniment în premieră: un „răsărit al planetei Pământ”. Au făcut mai întâi fotografii alb-negru, apoi în culori. Este important de remarcat că Luna și Pământul, rotindu-se în mod sincron, niciodată nu se poate observa un astfel de „răsărit al Pământului” de pe suprafața Lunii, dar deplasarea navei cosmice pe orbita lunară permite observarea acestui fenomen. Acest prim „răsărit al Pământului” văzut de pe Lună și fotografiat de către membrii echipajului navei Apollo-8 se numără printre cele mai faimoase imagini fotografice ale secolului XX.

Una dintre sarcinile echipajului a constat în efectuarea recunoașterii terenului în vederea aselenizării, mai ales asupra Mării Liniștii (Mare Tranquillitatis), zonă desemnată pentru pozarea LM-ului cu primii oameni pe Lună în viitoarea misiune Apollo-11. În timpul celei de-a 9-a orbite în jurul Lunii a avut loc o nouă transmisie TV către Pământ. Era ajunul Crăciunului 1968. Fiecare membru al echipajului a citit un pasaj din Geneză și a urât celor de pe Pământ un Crăciun fericit. Pe marca poștală americană (Mi# 981) emisă ulterior (la 5 mai 1969) în onoarea misiunii Apollo-8 (Fig. 4) apar și primele cuvinte din cartea Genezei rostite cu acest prilej de astronautul William Anders: „In the beginning God...”

La finalul transmisiei, la Centrul de control Houston a ajuns următorul mesaj: „Din partea întregului echipaj Apollo-8 încheiem cu noapte bună, noroc și un Crăciun fericit. Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți, voi cei de pe buna și

Fig. 5: Plicul astrofilatelic emis de Space City Cover Society din Houston în ajunul Crăciunului 1968.

bătrâna planetă Pământ”.

După efectuarea a zece rotații în jurul Lunii pe durata a aproape 20 de ore, nava Apollo-8 a fost dirijată spre Pământ în zorii zilei de Crăciun. La ora 1:10 AM s-a acționat motorul principal pentru a părăsi orbita lunară și a început călătoria de 57 de ore înapoi spre casă. În dupăamiaza zilei de 25 decembrie echipajul a efectuat a cincea și ultima emisiune televizată, prezentând din interiorul navei modul în care un astronaut trăiește în spațiu. După aceasta membrii echipajului au găsit niște „cadouri” din partea astronautului Deke Slayton (care era de serviciu în Centrul de control Houston), „cadouri” disimulate în locul cu rezerva de hrană a navei: trei sticlețe cu brandy (care au rămas însă închise până după amerizare) cât și reîntâlnirea pentru soțiile lor la reîntâlnirea de acasă de după Crăciun.

Amerizarea navei a avut loc în Oceanul Pacific la numai 5 mile distanță de nava de recuperare, portavionul USS Yorktown (CVS-10).

Primul zbor cu pământeni în jurul Lunii s-a desfășurat la sfârșitul anului 1968, un an în care numeroase evenimente dramatice s-au petrecut în lume: tancurile sovietice au pus capăt la ceea ce cărțile de istorie vor numi „Primăvara de la Praga”, fostul ministru american al Justiției și candidat în 1968 la cursa prezidențială pentru Casa Albă, senatorul Robert F.

Kennedy, fusese asasinat, Martin Luther King - militant pentru drepturile civile ale negrilor fusese și el asasinat, războiul din Vietnam era în plină desfășurare, campusurile universitare americane se răsculasera, iar în mai 1968 avuseseră loc manifestații importante ale studenților din Paris. În acest context de evenimente istorice, cât și în cel general al Războiului rece a fost programată misiunea Apollo-8 al cărei succes a trasat calea care va permite NASA să îndeplinească obiectivul fixat de președintele John Fitzgerald Kennedy: descinderea primilor oameni pe Lună. Această misiune a fost cea mai bine acoperită din punct de vedere mediatic după primul zbor orbital american al navei Mercury Atlas-6 din 1962 cu John Glenn la bord. În jur de 1200 de ziaristi au prezentat evenimentul, BBC a retransmis emisiunile TV în 54 de țări, în peste 15 limbi ale Pământului, iar ziarul sovietic „Pravda” a prezentat pe larg acest eveniment. După misiune Frank Borman a primit o telegramă de la un anonim, al cărei text era: „Vă mulțumim, Apollo-8! Ați salvat anul 1968!”. Elementul cel mai important rămas în memoria colectivă după „Zborul cosmic al Crăciunului” pare să fie reprezentat de celebra fotografie „Răsăritul Pământului de pe Lună”.

Fig. 4: Marca poștală americană emisă în onoarea misiunii Apollo-8

Fig. 6: Plicul astrofilatelic al navei principale de recuperare, purtând cașetul US Navy al Flotei de recuperare din Oceanul Pacific pentru misiunea Apollo-8 și ștampila mecanică de la bordul portavionului USS Yorktown (CVS-10) cu data recuperării, 27 decembrie 1968.

(*) Până în prezent, sovieticii/rușii au ajuns pe Lună doar cu sonde automate. La acea vreme însă, în atmosfera de secretomanie extremă specifică perioadei Războiului rece, Cursa spațială părea a avea loc „umăr la umăr”. Datorită problemelor tehnice insurmontabile, costurilor imense și unor precauții excesive, dar firești în ceea ce privește viața cosmonauților, sovieticii au renunțat pe rând la a ajunge cu oameni pe Lună, apoi la a dezvolta un program cosmic cu navete spațiale, similar celui american aflat și în prezent în desfășurare. Sovieticii și-au îndreptat atenția spre un domeniu lăsat „liber” de americani după încheierea celebrului program spațial Skylab, cel al stațiilor cosmice pe orbită circumterestră. În mod corespunzător, datorită „politicii de închidere” practicate cu consecvența tipică, piesele astrofilatelice sovietice autentice nu există practic până în anul 1975, când la cosmodromul Baikonur s-a inaugurat un oficiu poștal civil cu ocazia misiunii spațiale comune sovieto-americane (ASTP - Apollo-Soyuz Test Project) - un prim pas spre o deschidere reciprocă ce urma sa

aibă loc peste 15 ani, odată cu prăbușirea sistemului comunist în Europa. Acesta este motivul pentru care un exponat astrofilatelic sau un articol în domeniul astrofilateliei nu poate fi ilustrat la modul documentar în ceea ce privește programele spațiale sovietice (până la ASTP, în 1975) decât cu timbre poștale, așa cum este cazul timbrului ilustrat în Fig. 1 cu sonda lunară Zond-5 (Mi# 3607), emis la 12.04.1969 în seria anuală dedicată Zilei Cosmonauticii. Piesele sovietice cu așa-zise ștampile de la cosmodromul Baikonur, care se pretind a fi astrofilatelice, nu sunt decât niște falsuri ori, ca să vorbim la modul pur eufemistic, niște „surrogate” (piese neautentice în diverse grade, de la fals total până la ceea ce se numește duplicat) realizate la Moscova de către editura de stat „Mejdunarodnaja Kniga” și comercializate contra valută în scopul „acoperirii” cerințelor astrofilateliștilor din lumea vestică.

Problema este perfect lămurită în lumea astrofilatelică la acest moment, dar când în anul 1990 am prezentat o comunicare cu acest grav subiect la un simpozion astrofilatelic de la Botoșani, am fost

contrazis în modul cel mai brutal posibil de către președintele Grupării „Astrofila”, chiar și publicul prezent în sală fiind surprins de ieșirea domniei sale, mai ales că filateliștii erau dotori în a afla un adevăr despre care până atunci nu era recomandat să se vorbească. Dacă filateliștii din rândul auditoriului nu se puteau pronunța deoarece nu se considerau profesioniști în domeniu, a existat totuși o persoană în sală care mi-a dat dreptate în ceea ce susțineam.

Începând cu startul misiunii Soiuz-10 din 23 aprilie 1971 și până inclusiv la încheierea misiunii ASTP din 21 iulie 1975, astrofilateliștii pot totuși folosi în exponatele lor o serie de plicuri acceptate ca astrofilatelice, realizate prin colaborarea a două firme private din SUA cu editura sovietică citată mai sus, plicuri care poartă ștampila autentică de zi manuală (în majoritatea cazurilor aplicată cu tuș roșu) a oficiului poștal Moscova Internațional, fapt motivat prin aceea că Moscova a fost și este un centru de control al zborurilor spațiale sovietice/ruse, dar și „inima politică” a tot ce „pulsează” în domeniul spațial sovietic/rus.

Semicentenarul Anului Geofizic Internațional

Dan N. DOBRESCU, AEP

Anul Geofizic Internațional (AGI - în română și franceză, IGY - în engleză), reprezintă intervalul de timp (1 iulie 1957 - 31 decembrie 1958), în care 60.000 de cercetători din 67 de țări au efectuat studii și au prezentat comunicări științifice, privind 11 domenii ale științei Pământului și anume: aurora boreală, raze cosmice, geomagnetism, gravitație, fizica ionosferei, determinări precise ale longitudinii și latitudinii, meteorologie, oceanografie, tehnica rachetelor, seismologie și activitate solară.

URSS și SUA au lansat cu succes primii sateliți artificiali dedicați acestui eveniment, respectiv SPUTNIK 1 (URSS, 4 octombrie 1957) și EXPLORER 1 (SUA, 31 ianuarie 1958). Alte eveni-

mente importante care au marcat AGI au fost descoperirea centurilor de radiații Van Allen și confirmarea existenței plăcilor tectonice.

Administrația poștală din România a marcat lansarea primilor sateliți artificiali ai Pământului prin punerea în circulație a emisiunii „Sateliți artificiali ai Pământului” (1957, LP 444). De subliniat că în colecția autorului se află o variantă nedantelată a acestei emisiuni (Fig. 1). O piesă interesantă privind acest subiect o reprezintă scrisoarea alăturată - expediată par avion, recomandat cu confirmare de primire - ce s-a aflat în colecția autorului, francată cu emisiunea mai sus evocată - dantelată, care s-a reîntors la expeditor deoarece serviciul poștal spre SAIGON era temporar suspendat (probabil din motive politice) (Fig. 2).

AGI a fost precedat de două evenimente: Anul Polar Internațional din anii 1882 - 1883 și 1932 - 1933. Studiile științifice elaborate cu acest prilej au condus la înțelegerea proceselor naturale ale Pământului. Consemnarea istoriei poștale a acestor evenimente, inclusiv a AGI, este indicată în lucrările [1]... [6]. Clubul filatelic Turda

Fig. 1

Fig. 6

Sintetic, principale rezultate sunt accesibile la adresa de web site <http://en.wikipedia.org/wiki/IGY>

(suciu.petru@gmail.com) a realizat un interesant set de cărți poștale, obliterate cu o ștampilă ocazională, care evocă primul An Polar Internațional (Fig. 3).

Douăsprezece țări și-au stabilit baze în Antarctica. Colaborarea științifică a acestora a permis semnarea la 1 decembrie 1959 a Tratatului Antarctic, care a creat un continent fără arme nucleare, deschis cercetării științifice, primul teritoriu cu adevărat internațional.

Evenimentele în legătură cu AGI au fost consemnate în peste 20 de cărți, inclusiv într-un catalog filatelic specializat [7]. Administrațiile poștale din numeroase țări au consemnat sau comemorat AGI. Dintre numeroasele piese existente ilustrăm acest material cu următoarele:

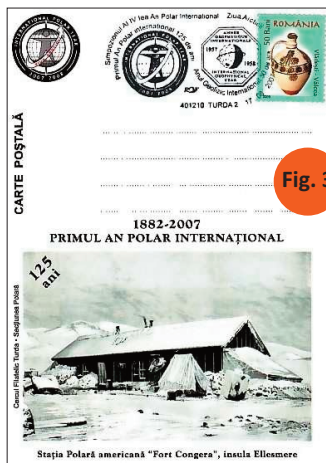

Fig. 3

❑ Scrisoare, aflată în colecția Dlui Florin PATAPIE-RAICU, francată cu emisiunea aferentă AGI din Antilele Olandeze, obliterată cu ștampila tematică - prima zi a emisiunii 10 DECEMBER 1957 și cu ștampila de zi CURACAO 10 XII 57 (Fig. 4);

● Scrisoare francată cu emisiunea aferentă AGI din Japonia, obliterată cu o frumoasă ștampila tematică (Fig. 5);

● Emisiunea românească dedicată AGI (1959, LP 487), care consemnează o serie de rezultate ale cercetărilor efectuate de URSS în cadrul programului spațial: fotografierea feței nevăzute a Lunii realizată ca urmare a zborului stației automate Luna - 3 (Fig. 6);

● Întreg poștal - URSS, 1982 - dedicat celei de-a 25-a aniversări a AGI (Fig. 7);

Nu putem încheia acest articol fără a sublinia punerea în circulație în România, la data de 4 octombrie 2007, a unei emisiuni dedicate aniversării a 50 de ani de la lansarea satelitului Sputnik 1. De asemenea, menționăm că subiectul consacrat Anului Geofizic Internațional poate constitui suportul unui expонат tematic/de istorie poștală care, bazat pe materialele prezentate în [1]... [7], precum și succint în prezentul articol, se poate înscrie pentru o medalie de Aur la expozițiile filatelice mondiale aflate sub patronaj FIP.

BIBLIOGRAFIE:

- [1] MASELIS, P. - Belgium and Antarctica: Postal history, OPUS VII, Académie Européenne de Philatélie, 2007, 3 - 10
- [2] CORNFORD, T. - The genesis of Scott & Shackleton, rivalry for leadership of the British Antarctic expeditions, OPUS VII, Académie Européenne de Philatélie, 2007, 11 - 18
- [3] COUESNON, P.; KAHN S. - La participation française aux Années polaires internationales API, OPUS VII, Académie Européenne de Philatélie, 2007, 19 - 32
- [4] VOGEL, H. - A dual extraordinary Polar expedition, OPUS VII, Académie Européenne de Philatélie, 2007, 33 - 44
- [5] NICKLAS, S. - German participation in the 1st and 2nd International Polar Year, OPUS VII, Académie Européenne de Philatélie, 2007, 45 - 58
- [6] GOLDBERG, F. - Swedish postal history related to the International Polar years, OPUS VII, Académie Européenne de Philatélie, 2007, 59 - 70
- [7] Espace Lollini - Thèmes associés (polar expéditions, IGY), 220 pag.

Fig. 4

Fig. 2

Fig. 7

Fig. 5

Particularități ale corespondenței poștale diplomatice

Cristian SCĂICEANU

Se impune de la început precizarea că în cele ce urmează ne vom referi la corespondența expedită prin poștă de reprezentanțele diplomatice din România și de cele românești în străinătate și nu prin

mijloace speciale cum ar fi curierul diplomatic, de exemplu. De asemenea, perioada analizei este cuprinsă între începutul Primului Război Mondial și sfârșitul celui de-al doilea.

Corespondența poștală a misiunilor străine în România și a reprezentanțelor diplomatice românești în străinătate nu a beneficiat în perioada analizată de nici o reducere sau scutire de tarifelor poștale. În Fig. 1 este prezentată o carte poștală expedită în 1938 de Consulatul Cehoslovaciei la Cluj, francată conform tarifului. Atunci când acest tarif nu era respectat, așa cum este cazul scrisorii din Fig. 2 și 3, când, în 1925, aceasta a fost expedită nefrancată la Constanța de Consulatul Greciei de la Varna (Bulgaria), la sosire poșta aplică procedura de taxare la destinatar (porto) cu dublul insuficienței. Numai că, în acest caz, procedura a fost aplicată greșit, poșta taxând-o ca pe o scrisoare internă. În cazul scrisorilor externe nu se impuneau mărcile de asistență socială (deci 50 de bani taxa de asistență socială este în plus) iar tariful unei scrisori externe era de 10 lei și în mod corect scrisoarea ar fi trebuit taxată cu 20 lei.

De la Consulatul României la Cernăuți a rămas o bogată corespondență, din care se remarcă unele piese foarte frumoase francate adresate familiei Gallin. Și activitatea consulatului în perioada Primului Război Mondial este foarte interesantă deoarece Cernăuți a fost ocupat de trupele țariste de trei ori: între 2 septembrie și 20 octombrie 1914, de la 27 noiembrie 1914 la 17 ianuarie 1915 și între 17 iunie 1916 și 3 august 1917.

Fig. 4 prezintă o carte poș-

tală expedită din Botoșani la 21 octombrie 1914 către Consutul Austro-Ungar (sic!) din Cernăuți. Trebuie remarcată ștampila de expediere Botoșani Sucursală ca și ștampila de cenzură austriacă, a cărei localizare nu poate fi făcută cu precizie. Interesantă de semnalat este data expedierii, în prima zi când orașul a fost recucerit de trupele austriece. Textul corespondenței se referă la o cerere de acordare a vizei pentru un negustor botoșănean, lucru ce ar fi trebuit solicitat Consulatului Austro-Ungariei de la Iași.

O altă piesă interesantă este o carte poștală cu răspuns plătit, expedită din Kiev la 19 ianuarie 1915 (calendarul gregorian, cu 13 zile în urma celui iulian) Consulatului României din Cernăuți. Corespondența a intrat în circuitul poștal militar țarist (vezi ștampila oficiului poștal militar Kiev din 21 ianuarie 1915) de unde se pare că mai târziu a fost recuperată de autoritățile austriece deoarece apare adnotarea *Konsulat*, care sugerează o scriere germanică (Fig. 5).

Scrisoarea din Fig. 6, adresată tot consulatului României din Cernăuți, ridică problema rutelor poștale către Bucovina, teritoriu ce era zonă de operațiuni militare, fiind intens disputat de trupele austriece și cele țariste. Ștampila cenzurii austriece care apare pe această scrisoare a fost aplicată la Brașov, scrisoarea fiind expedită din Rm. Sărat la 22 decembrie 1915.

După Primul Război Mondial, când Bucovina a

Fig. 1

Fig. 2-3

Fig. 4

intrat în componența statului român, s-a înființat un consulat românesc la Lwow pentru a reprezenta interesele cetățenilor români în Galiția, pe atunci teritoriu polonez.

În Fig. 7 și 8 se poate vedea o corespondență oficială, expediată de Ministerul de Externe al României către Consulatul de la Lwow în 1928. Scrisoarea recomandată, francată conform tarifului (7,50 lei plus 10 lei taxa de recomandare) a fost trimisă prin oficiul poștal București-Externe, înființat special pentru corespondența acestui minister. Se remarcă ștampila de zi București Externe și ștampila de recomandare cu același text. S-a utilizat un plic special cu antetul Ministerului Regal al Afacerilor Străine

cerilor Străine. Pe verso s-a aplicat de patru ori ștampila în tuș roșu a ministerului și sigiliul în ceară roșie.

O altă scrisoare interesantă este expediată în 1931 (Fig. 9 și 10) către același consulat. Tariful poștal a rămas neschimbat, dar de data aceasta s-au utilizat timbrele oficiale, emise special pentru francarea corespondenței autorităților statului, și supratipărite 8 iunie 1930 după Restaurația din 1930. Oficiul poștal de la Ministerul de Externe s-a transformat în oficiul București-18. Pe verso este aplicat același sigiliu în ceară roșie, iar ștampilele ministerului sunt aplicate cu tuș violet.

Fig. 5

Fig. 6

Fig. 7-8

Fig. 9-10

Fig. 11-12

Scrisoarea particulară expedită din Sadagura (Bucovina) către Consului General al României la Lwow în 1931 din Fig. 11 și 12 are o frumoasă francatură mixtă (sunt utilizate mărci poștale din 3 emisiuni diferite!) care respectă tariful poștal în vigoare: 7,50 lei o scrisoare simplă, 6 lei treapta a doua de greutate pentru o scrisoare de până la 40 grame, 10 lei taxa de recomandare. Interesant este că nu s-a aplicat nici un timbru cu efigia regelui Carol al II-lea, iar marca de 50 bani cu efigia regelui Mihai, nesupratipărită, fusese scoasă din uz în septembrie 1930 și nu ar fi trebuit să fie admisă la francare. Trebuie remarcat și sigiliul nobiliar al expeditorului aplicat pe verso.

În 1929 Legația României de la Haga (Olanda) a trimis o scrisoare recomandată, prin avion, lui N. Petrescu-Comnen (Fig. 13), ministrul plenipotențiar al României la Berlin. Poșta germană a considerat

scrisoarea ca fiind personală și deoarece ministrul român era plecat din Berlin, a redirijat-o la Bad Kissingen (o frumoasă stațiune balneară) unde se afla N. Petrescu-Comnen (Fig. 13). Pe verso este aplicată vinieta sigilară a Legației de la Haga cu stema țării în relief (Fig. 14).

În 1937, Ministerul de Externe al României trimite o scrisoare oficială Consulatului României de la Hamburg. Mărcile poștale aplicate pe scrisoare au o valoare nominală de 32 de lei, care corespunde unei scrisori externe recomandate de 60 grame (treapta a treia de greutate). A mai fost aplicat pe plic un timbru, în valoare de 2 lei, dar care nu avea caracter poștal, ci unul benevol, el făcând parte dintr-o serie de vinieta emisă pentru colectarea de fonduri în vederea realizării de către Costin Petrescu a frescei de la Ateneu. Antetul plicului este în limba franceză, iar pe verso

sunt obișnuitele ștampile oficiale ale ministerului și sigiliul în ceară roșie. Oficiul poștal de expediere este București-3 (Fig. 15 și 16).

Fig. 17 (vezi coperta 3) prezintă o scrisoare privată, expedită din Cehoslovacia în 1926 lui D. Jurasco, al șaselea secretar al Legației României de la Bruxelles. Același diplomat deține în 1941 funcția de ministru plenipotențiar la Lisabona (Fig. 18) (vezi coperta 3).

În timpul celui de-Al Doilea Război Mondial corespondența din România se cenzura din motive de siguranță națională. Erau exceptate de la cenzurare corespondențele anumitor instituții. Printre acestea erau și misiunile străine aliate, acreditate la București, așa cum este cazul scrisorilor prezentate în Fig. 19 și 20 (vezi coperta 3), trimise Consulatului Italiei. Plicurile, expediate din Buzău și Tr. Severin, poartă ștampila OPRIT A SE CENZURA din cele două orașe.

Fig.
13-14

Fig.
15-16

Poșta călare

Prof. Victor NECOLAU

Din cele mai vechi timpuri mesajele și apoi corespondența au fost expediate cu ajutorul animalelor. Astfel, porumbeii au fost folosiți pentru a trimite mesaje în Grecia antică și Persia. Căinii polari înhămați la sănii sunt încă folosiți în Alaska pentru a transporta trimerile poștale, în timp ce cămilele au fost folosite în Arabia și în Australia până în 1929.

Transportul corespondenței cu ajutorul căilor a fost cel mai folosit în multe țări din lume. Apariția poștalioanelor a facilitat expedierea unei cantități mai mari de corespondență pe distanțe lungi. Acest fel de a transporta trimerile poștale a fost folosit cu succes în sec. XIII în cadrul Ligii Hanseatice. Astfel, se făcea legătura între principalele orașe și cetăți ale Ligii până în îndepărtatul oraș Bergen din Norvegia. Mai târziu, începând cu anul 1489, contele Franz von Taxis înființează o rețea de poșta călare în Europa de Vest până în secolul al XVI-lea, fiind numit în

Monaco 1960, taxa de plată. Curier princiar asigurând transportul călare al corespondenței între Antibes și Nice

Danemarca, obliterări: Med Posttrytter; KØBENHAVN 17.6.38, și inscripționare de mână „Med Rytterpost” (poșta călare).

Marca de 25 cent tipărită de Wells Fargo, obliterată în Virginia City, Nevada

1501 căpitan șef al poștelor. Și în Anglia elisabetană scrisorile erau expediate prin curieri călare, care duceau corespondența în toate ținuturile țării.

În Statele Unite poșta călare a fost reprezentată prin „Pony Express”, care a funcționat în perioada aprilie 1860 - octombrie 1861, traversând o distanță de peste 3.000 km, legând St. Joseph, Missouri, de Sacramento. Alături prezintă timbrul de 25 cent tipărit de Wells Fargo, obligerat în Virginia City, Nevada, utilizat de „Pony Express”.

În timpul domniei împărătesei

Maria Tereza s-a deschis linia poștală de diligențe pe traseul Viena-Ofen-Timișoara-Sibiu care circula săptămânal. Din Sibiu, care devine un important centru poștal, plecau diligențe spre Austro-Ungaria, Polonia, Turcia și Serbia. O utilizare interesantă a poștei călare o întâlnim în Danemarca, unde aceasta a fost folosită până în anii 1940. În prezent, în anumite zone izolate din lume, se mai folosesc caii pentru a distribui corespondența, cu precădere în munții Sichuan din Tibet.

Grigore Scărlătescu

av. Antoaneta SCĂRLĂTESCU

De foarte tânăr a iubit marca poștală, având o intuiție deosebită în aprecierea și colecționarea acesteia, fotografia și muzica.

A depășit cu eroism marile probleme ale vieții personale, luptând pentru a cunoaște și realiza lucruri noi, oferind cu devotament celor din jur tot ceea ce suflul, mintea și puterea sa

financiară îi permiteau.

A început activitatea filatelică în preajma anilor 1900, având o primă dovadă scrisă în acest sens chiar din 1900, când frecventa cercurile filatelice din Ploiești. Din revistele de specialitate ale vremii a preluat adrese ale colecționarilor din toată lumea și, urmărind completarea colecției filatelice, a devenit un pasionat colecționar de TCV-uri (timbre cote vue).

Potrivit unor date vehiculate în familie, a colecționat astfel peste 10.000 de piese TCV. Activitatea lui de corespondent încetează din motive obiective prin anii 1915, după ce are marea satisfacție de a colecționa și ilustrate maxime, pe care le aprecia în mod deosebit, considerându-le valoroase prin identitatea de subiect, care le distingea de ilustrata TCV, cu concordanță de timp și loc.

Ilustrată maximă – Plecare: VIENTSIN 1 02 ??,
Tranzit: Poșta franceză 12 FEVR (19)11,
Sosire: BUCUREȘTI. Marca poștală
(Chinese Imperial Post) din emisiunea 1898,
catalog Yv #41.

Concordanță realizată
între subiectul
secundar al ilustratei
- dragon pe drapel -
și dragon pe marca
poștală simetric
aplicată.

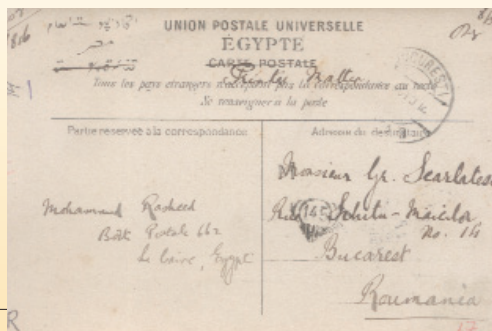

Ilustrată maximă – Plecare: NAPOLI
ESPEDIZIONE 6 5 (19)09, Sosire: BUCUREȘTI
10 MAI (1)909 CURSA 3. Mărci poștale
din emisiunea 1901, catalog #64-5.

Ilustrată maximă - Plecare: TEHERAN 12 IV
(19)11, Sosire: BUCUREȘTI 23 APR 1911
CURSA 2. Mărci poștale
din emisiunea 1911-3 (Eff. Shah Ahmed),
catalog Yv #304, 302, 303.

Înaintaş al maximafiliei mondiale

Ilustrată maximă - Plecare: CAIRO 18.X.1912, Sosire: BUCURESTI, goarnă postală 145.
Marcă poştală din emisiunea 1888 - 1906, catalog Yv #37. Concordanța perfectă (sfînx și piramide)
de timp, loc și subiect se poate observa cu ușurință.

Ilustrată maximă – Plecare TUNISIE 13 - 6 (19)10,
Sosire: BUCURESTI 20 IUN (1)910. Marca poştală
din emisiunea 1906-1920, porto poştal, catalog #31.
Pentru asigurarea autenticității,
expeditorul - pe partea ilustrată - își aplică
parafa, adăugând și propria semnătură.

Ilustrată maximă - Plecare: Indochina
franceză SAIGON CENTRAL ?? MARS ??,
Sosire: BUCURESTI 30 MAR (1)911,
goarnă poştală 145. Marcă poştală
din emisiunea 1907, catalog Yv #41.
Concordanță perfectă de subiect:
tip de anamită.

Ilustrată maximă -
Plecare: FREMANTLE
14 SE(P) (19)11
(Australia),
Sosire:
BUCURESTI 16
OCT 1911
CURSA 3.
Marca poştală
din emisiunea
1885-1893,
catalog Yv #42-3.
Concordanța:
lac și lebede.

LIBRAFILA 2009 și LITMEDFILA 2009 la Cluj

► **licitații** ► **auktion** ►

FEDERAȚIA FILATELIȘTILOR DIN ROMÂNIA

ASOCIAȚIA FILATELIȘTILOR
DIN JUDEȚUL CLUJGRUPAREA DE FILATELIE
TEMATICĂ CRUCEA ROȘIE-MEDICINA

INVITAȚIE

Avem onoarea de a vă invita la Expoziția de Literatură Filatelică cu Participare Internațională LIBRAFILA 2009 cu secțiunea de literatură filatelică medicală LITMEDFILA 2009, organizată la Cluj-Napoca, în perioada 14-21 Mai 2009.

Sunt invitați să participe cu exponate toți editorii sau autorii de literatură filatelică: cărți, reviste, alte publicații, pe alte medii, publicații pe internet, site-uri de web. Se acceptă și articole filatelice, cu condiția să constituie o serie de cel puțin cinci articole, prezentate împreună, ca parte ale unui singur proiect coerent. Lucrările trebuie să fie mai recente de doi ani sau de cel mult trei ani dacă nu au participat la ediția precedentă a expoziției.

Exponatele trebuie expediate în două exemplare până la data de 30 aprilie a.c. la una dintre adresele de mai jos:

Asociația Filateliștilor Cluj

Piața Avram Iancu nr. 8

400098-Cluj

România

sau

Dan Dumitrascu

Str. Horea nr. 11

400147 - Cluj

România

Informații suplimentare:

ddumitrascu@cluj.astral.ro

Tel.: 0722.756.475

VĂ AȘTEPTĂM LA CLUJ ÎN MAI!

*Mircea Mureșan
Președinte AF Cluj
Dan Dumitrascu
Președinte GFTCRM*

Corinphila Auktionen
<http://www.corinphila.ch>David Feldman
<http://www.davidfeldman.com>YAMAN AUCTION HOUSE
<http://www.yamanauction.com>

Profla

AUKTION AUKTION AUKTION

Profla Auctions
<http://www.profla.hu>
Darabanth Aukcióház
<https://darabanth.hu>Antonio M. Torres
<http://www.antoniotorres.com>Ceres Philatélie
<http://www.ceres.fr/vso/default.aspx>Christoph Gärtner Auktionen
<http://www.auktionshaus-gaertner.de>François Feldman
<http://www.francoisfeldman.com>Roumet
<http://www.roumet.fr>► **schimb filatelic** ► **schimb filatelic** ► **schimb filatelic** ► **schimb filatelic** ►

► I Arunkumar from India. My thematic collection are Olympics, birds, dog and cats, motor bikes and cars. Please let me know your themes so that I can send you.

S. R. Arunkumar
461, Bara Flats
Agrico P.O.
Jamshedpur 831009
INDIA

► I want stamps covers and cards on trains, ships and animals. From every corner of the world. No CTO stamps please. In exchange I can send stamps of India, Nepal, Sri Lanka and Bhutan. If any collec-

tor will send cards and cover cancelled before 1950 I can send british period post cards and cover of india. But only by registered post. Thanks! Ashwani, India

dubey_ashwani77@yahoo.co.in

► I am much intrested in pakistani post marks/special post marks/slogan post marks cover from 1947 to 2008, iam offer to all philatelic items from Pakistan.

philasad@yahoo.com

► I colect a Rotary stamp. I can send a Romanian stamp, any theme.

office@rominox.ro

► I can offer (only) mint Iran cat and cheetah stamp for exchange. I can offer your want list in Iran. I can exchange catalogue value. Please send me you offer topic list. Alex

tosp8@yahoo.com

► My name is John Schaerer, I live in Botswana. My philatelic interests are Basutoland. I am now looking for errors and varieties, covers and anything else unusual Botswana.

john4stamp@rocketmail.com

► I'm looking for Austria and Liechtenstein used stamps years 2000-2007.

Commemoratives, large size only. I return Germany and UK commemoratives, large size years 2000-2007. No want list, 1x1 basis. E-mail me for discuss. Enrique

excortes@hotmail.com

► Dear Friends & Olympic Collectors! I'm Saravanan from India. I'm a serious Olympic Collector for the past four years! I will send the real posted FDC for Olympics 2008 from India on the issue date 8/8/08. I need friends who promise me to send their countries Olympic Issue on the issue date to me!!! K. G. Saravanan

kagnasa@gmail.com

► Responsabilitatea juridică pentru conținutul articolelor aparține autorilor

► Responsabilitatea pentru conținutul anunțurilor (schimb, vând, cumpăr) revine exclusiv celor care au solicitat apariția lor

► Reproducerea parțială sau integrală a materialelor din revistă este permisă numai cu acordul scris al editorului

► Manuscrisele spre publicare se transmit editorului:

dndobrescu_dannd@yahoo.com

philatelica.ro este o marcă rezervată
ISSN 2065 - 6009

Tipărit la Director: Coriolan CHIRICHEȘ

Traducerea în engleză: Gilda ROȘCA, Dana-Ileana URSEA
Cap limpede: Florin TAPIE-RAICU

Pentru abonamente: c_coriolan@yahoo.com

Format electronic: <http://www.philatelica.ro/revista.html>

E misiunea „Ziua mărcii poștale românești” - bloc de 4 mărci nedantelat (Mi #5848 IIB, LP Romfilatelia #1651 și #1651a) s-a tipărit pe diferite sortimente de hârtie, și anume: bloc nedantelat numerotat cu negru - pe trei sortimente de hârtie obiș-

nuită - nesecurizată; bloc nedantelat numerotat cu roșu - pe hârtie securizată cu fibre de mătase fosforescente, multicolore, vizibile la lampa cu ultraviolete. Colile de hârtie au avut dimensiunea de 35x50 cm, pe o coală fiind tipărite 6 blocuri. Tirajul a fost de 8.000

blocuri pentru blocurile numerotate cu negru (de la Nr. 0000001 la Nr. 0008000) și de 2.560 blocuri pentru blocurile numerotate cu roșu (de la Nr. 0008001 la Nr. 00010560). Din considerente tehnologice mai întâi au fost numerotate blocurile cu roșu. (dnd)

Fig. 17

Fig. 18

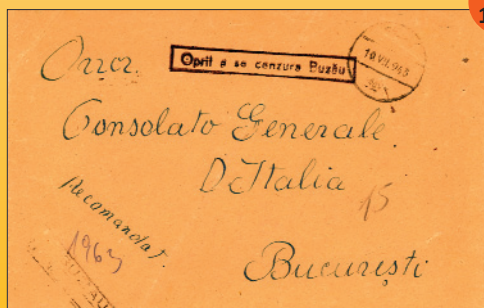

Fig. 19-20

Carte despre expresia unei noi orientări în filatelia tematică

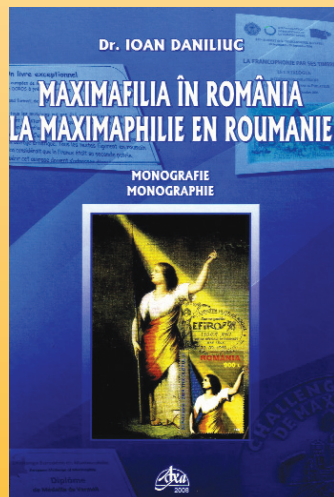
László KÁLLAI

Dan N. Dobrescu ne oferă o nouă lucrare filatelică. *Contribuții la evocarea unor evenimente 1985-2008* este expresia unei noi orientări în filatelia tematică românească. Lucrarea este un catalog de piese filatelice - întreguri poștale și ștampile - la a căror realizare autorul a contribuit. O parte din piesele prezentate de Dan N. Dobrescu, datorită nivelului superior al formei și conținutului, sunt evocate și în literatura filatelică din alte țări și fac parte integrantă din colecții renumite, premiate la expoziții FIP. Realizarea pieselor din *gama Dobrescu* atrage interesul colecționarilor străini pentru produsele filatelice românești și prezenta filateliei românești pe plan mondial. *Întâi a fost pasiunea pentru a colecționa, apoi a venit gustul cercetării filatelice. Dar, într-o zi am simțit nevoia de a crea. Am început cu obliterări, apoi am trecut la plicuri omagiale și întreguri poștale. Prezentul catalog reflectă această evoluție, inclusiv tehnicile folosite* - scrie autorul în introducerea cărții. Lucrarea lui Dobrescu conține o serie de „tablete filatelice”, scrieri publicate ani la rând în săptămânalul *Baricada*. Lucrarea lui Dobrescu este bilingvă - română și engleză, și a fost realizată de Editura Axa din Botoșani.

Datele biografice ale autorului: născut la 22 martie 1943 în București. Este licențiat al Universității din București - Facultatea de Matematică-Mecanică. A început să colecționeze timbre din 1957, este membru al American Topical Association, membru activ al Academiei Europene de Filatelie și membru de onoare al Federației Filatelice Române.

Cei interesați îl pot contacta pe autor la dndobrescu_dannd@yahoo.com

Omul, medicul și filatelitul dr. Ioan Daniliuc, recent, a făcut cadou literaturii de specialitate încă o lucrare de excepție - *Maximafilia în România* - monografie. Autorul susține că lucrarea sa este

Recenzie - Carte despre "fiica cea tânără a filateliei"

doar un *modest omagiu tuturor celor ce au dat pasiunii de colecționar frumoașă strălucire a artei și eleganta sobrietate a științei*. Pe cele 80 de pagini cu ilustrație bogată în policromie apar cele mai importante momente ale maximafiliei românești și nu numai. Sunt prezentate piese unicate, printre care TCV-uri din colecția pionierului maximafiliei din România, Grigore Scărlătescu, ori facsimilele documentelor de epocă despre *fiica cea tânără și frumoasă a filateliei*. Lucrarea doctorului Daniliuc este prefăcută de președintele Comisiei de Maximafilia a Federației Internaționale de Filatelie (FIP), Nicos Rangos, care îl felicită pe autor pentru modul în care prezintă *mărturii detaliate și aprofundate ale evenimentelor istorice cu ajutorul ilustrațiilor maxime, în-*

soțite de fotografii și documente. Anny Boyard, președintele Maximafiliștilor din Franța și secretarul Comisiei de Maximafilia a FIP, a ținut să precizeze: „despre maximafilie s-au scris multe cărți, dar niciuna nu a fost concepută ca un omagiu adus celor care au contribuit la transformarea acestei specializări filatelice într-una din cele mai cunoscute ramuri ale sale”. Lucrarea dr. Ioan Daniliuc acoperă această lacună, evocând marile nume ale filateliei internaționale care și-au pus amprenta pe istoria maximafiliei.

„Numele doctorului Daniliuc se regăsește în cataloagele și documentele majorității manifestărilor filatelice din ultimii 30 de ani” - spune editorul despre (maxima)filatelitul Ioan Daniliuc. (Ik)